

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · quart període · número 343 · dijous 6 de novembre de 2025

TAULA DE CONTINGUT

---

2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment

2.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

2.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre la defensa dels usos i els costums del poble espanyol davant les pràctiques culturals foranes

250-00603/15

Rebuig

5

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei d'adopció de mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme

200-00013/15

Sol·licituds de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

6

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2006, de 10 de maig, del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya, relatiu als drets reals, i de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge

202-00030/15

Pròrroga del termini per a proposar compareixences

6

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre la creació i implantació d'un protocol de codi rosa institucional

250-00736/15

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

6

Proposta de resolució sobre el garantiment de la informació en format físic a les estacions del servei de rodalia

250-00741/15

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

7

Proposta de resolució sobre les malalties respiratòries

250-00748/15

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

7

Proposta de resolució per a la millora de la mobilitat urbana i interurbana amb el desdoblament de la C-31 al Garraf

250-00750/15

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

7

Proposta de resolució sobre el transport escolar gratuït per a alumnes d'ensenyaments postobligatoris

250-00753/15

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

7

Proposta de resolució sobre la connectivitat per carretera entre el Baix Penedès i poblacions limítrofes i la Universitat Autònoma de Barcelona

250-00754/15

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

7

Proposta de resolució per a la posada en marxa d'una línia d'autobús directe entre el Maresme i l'Hospital Germans Trias i Pujol	
250-00758/15	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	8
Proposta de resolució sobre la violència a les aules	
250-00760/15	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	8
Proposta de resolució sobre la dignificació de l'espai de memòria de les darreres execucions de la dictadura franquista	
250-00761/15	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	8
Proposta de resolució sobre la preservació de l'oferta educativa pública a Ripollet	
250-00764/15	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	8
Proposta de resolució sobre els criteris en l'oferta de formació professional i sobre la participació de la Taula d'Impuls de la Formació Professional a les comarques gironines en la definició dels cicles formatius	
250-00767/15	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	8
Proposta de resolució sobre l'emergència d'habitatge a Salt i les mesures urgents per a garantir el dret a l'habitatge	
250-00769/15	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	9
Proposta de resolució sobre la reducció de la petjada de carboni en el sistema de salut	
250-00775/15	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	9
Proposta de resolució sobre la garantia d'equitat en el servei de transport escolar a Vic i altres municipis amb risc de segregació escolar	
250-00778/15	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	9
Proposta de resolució sobre la necessitat de construir una passarel·la elevada per a vianants sobre les vies del tren a Tàrraga	
250-00779/15	
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	9
4. Informació	
4.50. Compliment de resolucions i de mocions	
4.50.02. Compliment de mocions	
Control del compliment de la Moció 29/XV, sobre les polítiques antiracistes	
390-00029/15	
Sol·licitud de criteri de la Comissió	10
4.53. Sessions informatives, compareixences, audiències i debats	
4.53.05. Sol·licituds de compareixença i propostes d'audiència	
Sol·licitud de compareixença de la portaveu de l'Associació Centre de Cultura de Dones Francesca Bonnemaison davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè informi sobre la seu de l'entitat	
356-00980/15	
Sol·licitud	10
Sol·licitud de compareixença de Miquel Maydeu, director de l'Escola Sagrat Cor de Vic, davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre la situació dels centres concertats d'alta complexitat	
356-01066/15	
Acord sobre la sol·licitud	10
Sol·licitud de compareixença del secretari de Formació Professional davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre les dades d'inscripció, assignació i matrícula dels cicles formatius per al curs 2025-2026	
356-01096/15	
Acord sobre la sol·licitud	10

Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Observatori contra l'LGTBI-fòbia davant la Comissió d'Igualtat i Feminismes perquè presenti l'informe sobre l'estat de l'LGTBI-fòbia a Catalunya corresponent al 2024

356-01104/15

Sol·licitud

11

4.53.10. Sessions informatives i compareixences de membres del Govern

Sessió informativa de la Comissió de Cultura amb la consellera de Cultura sobre el possible trasllat dels murals de Sixena

355-00132/15

Acord de tenir la sessió informativa

11

Sessió informativa de la Comissió de Cultura amb la consellera de Cultura sobre la proposta tècnica del programa de necessitats i usos de la Biblioteca Pública de Tarragona

355-00133/15

Acord de tenir la sessió informativa

11

4.53.15. Sessions informatives, compareixences i audiències d'autoritats, de funcionaris i d'altres persones

Compareixença en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Professionals de l'Antropologia amb relació al Projecte de Llei del patrimoni cultural immaterial

353-00213/15

Substanciació

11

Compareixença en ponència de Ramon Arnabat, historiador, amb relació al Projecte de Llei del patrimoni cultural immaterial

353-00223/15

Substanciació

12

Compareixença en ponència d'una representació del Consell del Patrimoni Festiu de la Festa Major de Sitges amb relació al Projecte de Llei del patrimoni cultural immaterial

353-00224/15

Substanciació

12

Compareixença en ponència d'una representació d'Hac Te, Hub d'Art, Ciència i Tecnologia de Barcelona, amb relació al Projecte de Llei del patrimoni cultural immaterial

353-00227/15

Substanciació

12

Compareixença en ponència d'una representació de BitLab Cooperativa Cultural amb relació al Projecte de Llei del patrimoni cultural immaterial

353-00228/15

Substanciació

12

Compareixença en ponència d'una representació de l'Institut d'Estudis Penedesencs amb relació al Projecte de Llei del patrimoni cultural immaterial

353-00235/15

Substanciació

12

Compareixença en ponència de Jaume Ayats, doctor en art de la Universitat Autònoma de Barcelona, amb relació al Projecte de Llei del patrimoni cultural immaterial

353-00236/15

Substanciació

13

Compareixença en ponència d'una representació de la Càtedra d'Educació i Patrimoni Immaterial dels Pirineus amb relació al Projecte de Llei del patrimoni cultural immaterial

353-00241/15

Substanciació

13

Compareixença en ponència de Jordi Pardo, director general de la Fundació Pau Casals, amb relació al Projecte de Llei del patrimoni cultural immaterial

353-00247/15

Substanciació

13

Compareixença en ponència de Joaquim Rabaseda Matas, cap de Recerca, Qualitat i Innovació de l'Escola Superior de Música de Catalunya, amb relació al Projecte de Llei del patrimoni cultural immaterial

353-00251/15

Substanciació

13

Compareixença en ponència de Vinyet Panyella, escriptora i investigadora cultural, amb relació al Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial 353-00252/15 Substanciació	13
Compareixença en ponència de Mònica Palà Giralt, en representació de l'associació L'Alternativa Manresa, amb relació al Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial 353-00268/15 Substanciació	14
Compareixença d'una representació de la Plataforma per la Infermera Escolar davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar sobre el personal d'infermeria escolar 357-00285/15 Substanciació	14
Compareixença d'una representació de la Fundació Bofill davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar sobre l'abandonament escolar 357-00287/15 Substanciació	14
Compareixença d'una representació de la plataforma Pública i en Català davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a exposar el decàleg de mesures per a millorar la situació de la llengua catalana en l'educació 357-00288/15 Substanciació	14
Compareixença d'una representació de la Fundació Bofill davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a presentar els informes <i>L'abandonament a 4t d'ESO: les desigualtats en la transició a l'educació postobligatòria i L'abandonament al batxillerat i als cicles formatius de grau mitjà</i> 357-00341/15 Substanciació	15
Compareixença d'una representació de la Plataforma Docents de Filosofia davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar sobre la necessitat de garantir l'ensenyament de la filosofia i de recuperar la tercera hora al primer curs de batxillerat 357-00620/15 Substanciació	15
Compareixença de Miquel Maydeu, director de l'Escola Sagrat Cor de Vic, davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar sobre la situació dels centres concertats d'alta complexitat 357-00903/15 Acord de tenir la sessió de compareixença	15
Compareixença del secretari de Formació Professional davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar sobre les dades d'inscripció, assignació i matrícula dels cicles formatius per al curs 2025-2026 357-00904/15 Acord de tenir la sessió de compareixença	15

4.67. Comunicacions dels grups parlamentaris i dels diputats

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries Presentació: Jeannine Abella i Chica, juntament amb trenta-quatre altres diputats del GP Junts	16
Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries Presentació: Alejandro Fernández Álvarez, juntament amb catorze altres diputats del GP PPC	33

4.90. Règim interior

4.90.10. Càrrecs i personal

Procés de selecció per a cobrir tres places de xofer o xofera polivalent del Parlament de Catalunya 501-00008/15 Llista definitiva d'aspirants admesos i exclosos, amb la indicació dels aspirants exempts de fer la prova de coneixements de llengua catalana	44

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals presentats al Registre General del Parlament.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7798

DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

- 2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment
- 2.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions
- 2.10.25. Propostes de resolució

**Proposta de resolució sobre la defensa dels usos i els costums
del poble espanyol davant les pràctiques culturals foranes**

250-00603/15

REBUIG

Rebutjada per la Comissió de Cultura en la sessió 14, tinguda el 29.10.2025, DSPC-C 354.

---

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei d'adopció de mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme

200-00013/15

SOL·LICITUDS DE DICTAMEN AL CONSELL DE GARANTIES ESTATUTÀRIES

Presentació: Jeannine Abella i Chica, juntament amb trenta-quatre altres diputats del GP Junts (reg. 63653).

Presentació: Alejandro Fernández Álvarez, juntament amb catorze altres diputats del GP PPC (reg. 63653; 63685).

Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 04.11.2025.

N. de la r. : Les sol·licituds es reproduïxen en la secció 4.67.

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2006, de 10 de maig, del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya, relatiu als drets reals, i de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge

202-00030/15

PRÒRROGA DEL TERMINI PER A PROPOSAR COMPAREIXENCES

Sol·licitud: GP Junts, GP ERC, GP PPC (reg. 62442; 62570; 63368).

Pròrroga: 2 dies hàbils (del 06.11.2025 al 07.11.2025).

Finiment del termini: 10.11.2025; 10:30 h.

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre la creació i implantació d'un protocol de codi rosa institucional

250-00736/15

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP PSC-Units, GP ERC (reg. 63451; 63453).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 10.11.2025; 10:30 h.

**Proposta de resolució sobre el garantiment de la informació
en format físic a les estacions del servei de rodalia**

250-00741/15

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP ERC, GP PSC-Units (reg. 63454; 63487).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 10.11.2025; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre les malalties respiratòries

250-00748/15

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP ERC (reg. 63455).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 10.11.2025; 10:30 h.

**Proposta de resolució per a la millora de la mobilitat urbana
i interurbana amb el desdoblament de la C-31 al Garraf**

250-00750/15

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP PSC-Units (reg. 63488).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 10.11.2025; 10:30 h.

**Proposta de resolució sobre el transport escolar gratuït
per a alumnes d'ensenyaments postobligatoris**

250-00753/15

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP PSC-Units, GP ERC (reg. 63403; 63456).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 10.11.2025; 10:30 h.

**Proposta de resolució sobre la connectivitat per carretera entre
el Baix Penedès i poblacions limítrofes i la Universitat Autònoma
de Barcelona**

250-00754/15

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP PSC-Units (reg. 63489).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 10.11.2025; 10:30 h.

Proposta de resolució per a la posada en marxa d'una línia d'autobús directe entre el Maresme i l'Hospital Germans Trias i Pujol

250-00758/15

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP ERC, GP PSC-Units (reg. 63457; 63490).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 10.11.2025; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la violència a les aules

250-00760/15

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP PSC-Units, GP ERC (reg. 63404; 63458).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 10.11.2025; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la dignificació de l'espai de memòria de les darreres execucions de la dictadura franquista

250-00761/15

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP PSC-Units, GP ERC (reg. 63452; 63459).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 10.11.2025; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la preservació de l'oferta educativa pública a Ripollet

250-00764/15

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP PSC-Units (reg. 63405).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 10.11.2025; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre els criteris en l'oferta de formació professional i sobre la participació de la Taula d'Impuls de la Formació Professional a les comarques gironines en la definició dels cicles formatius

250-00767/15

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP PSC-Units (reg. 63406).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 10.11.2025; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre l'emergència d'habitatge a Salt i les mesures urgents per a garantir el dret a l'habitatge

250-00769/15

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP ERC, GP PSC-Units (reg. 63460; 63491).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 10.11.2025; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la reducció de la petjada de carboni en el sistema de salut

250-00775/15

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP ERC (reg. 63461).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 10.11.2025; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la garantia d'equitat en el servei de transport escolar a Vic i altres municipis amb risc de segregació escolar

250-00778/15

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP PSC-Units, GP ERC (reg. 63407; 63462).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 10.11.2025; 10:30 h.

Proposta de resolució sobre la necessitat de construir una passarel·la elevada per a vianants sobre les vies del tren a Tàrraga

250-00779/15

PRÒRROGA DEL TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Sol·licitud: GP ERC, GP PSC-Units (reg. 63463; 63492).

Pròrroga: 1 dia hàbil, i última.

Finiment del termini: 10.11.2025; 10:30 h.

---

4. Informació

4.50. Compliment de resolucions i de mocions

4.50.02. Compliment de mocions

Control del compliment de la Moció 29/XV, sobre les polítiques antiracistes

390-00029/15

SOL·LICITUD DE CRITERI DE LA COMISSIÓ

Presentació: Andrés García Berrio, del GP Comuns (reg. 49004).

Acord: Mesa de la Comissió d'Igualtat i Feminisme, 03.11.2025 (tramitació d'acord amb l'article 162.5 del Reglament).

4.53. Sessions informatives, compareixences, audiències i debats

4.53.05. Sol·licituds de compareixença i propostes d'audiència

Sol·licitud de compareixença de la portaveu de l'Associació Centre de Cultura de Dones Francesca Bonnemaïson davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme perquè informi sobre la seu de l'entitat

356-00980/15

SOL·LICITUD

Presentació: Susanna Segovia Sánchez, del GP Comuns (reg. 50075).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Igualtat i Feminisme, 03.11.2025.

Sol·licitud de compareixença de Miquel Maydeu, director de l'Escola Sagrat Cor de Vic, davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre la situació dels centres concertats d'alta complexitat

356-01066/15

ACORD SOBRE LA SOL·LICITUD

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió d'Educació i Formació Professional, en la sessió 23, tinguda el 04.11.2025, DSPC-C 363.

Sol·licitud de compareixença del secretari de Formació Professional davant la Comissió d'Educació i Formació Professional perquè informi sobre les dades d'inscripció, assignació i matrícula dels cicles formatius per al curs 2025-2026

356-01096/15

ACORD SOBRE LA SOL·LICITUD

Acord de tenir la sessió de compareixença adoptat per la Comissió d'Educació i Formació Professional, en la sessió 23, tinguda el 04.11.2025, DSPC-C 363.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Observatori contra l'LGTBI-fòbia davant la Comissió d'Igualtat i Feminismes perquè presenti l'informe sobre l'estat de l'LGTBI-fòbia a Catalunya corresponent al 2024

356-01104/15

SOL·LICITUD

Presentació: Tània Verge Mestre, del GP ERC, Susanna Segovia Sánchez, del GP Comuns (reg. 58895).

Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Igualtat i Feminisme, 03.11.2025.

4.53.10. Sessions informatives i compareixences de membres del Govern

Sessió informativa de la Comissió de Cultura amb la consellera de Cultura sobre el possible trasllat dels murals de Sixena

355-00132/15

ACORD DE TENIR LA SESSIÓ INFORMATIVA

Adoptat per la Comissió de Cultura, en la sessió 14, tinguda el 29.10.2025, DSPC-C 354.

Sessió informativa de la Comissió de Cultura amb la consellera de Cultura sobre la proposta tècnica del programa de necessitats i usos de la Biblioteca Pública de Tarragona

355-00133/15

ACORD DE TENIR LA SESSIÓ INFORMATIVA

Adoptat per la Comissió de Cultura, en la sessió 14, tinguda el 29.10.2025, DSPC-C 354.

4.53.15. Sessions informatives, compareixences i audiències d'autoritats, de funcionaris i d'altres persones

Compareixença en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Professionals de l'Antropologia amb relació al Projecte de Llei del patrimoni cultural immaterial

353-00213/15

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la reunió de la «Ponència: Projecte de Llei del patrimoni cultural immaterial», el 03.11.2025.

Compareixença en ponència de Ramon Arnabat, historiador, amb relació al Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial

353-00223/15

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la reunió de la «Ponència: Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial», el 03.11.2025.

Compareixença en ponència d'una representació del Consell del Patrimoni Festiu de la Festa Major de Sitges amb relació al Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial

353-00224/15

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la reunió de la «Ponència: Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial», el 03.11.2025.

Compareixença en ponència d'una representació d'Hac Te, Hub d'Art, Ciència i Tecnologia de Barcelona, amb relació al Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial

353-00227/15

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la reunió de la «Ponència: Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial», el 03.11.2025.

Compareixença en ponència d'una representació de BitLab Cooperativa Cultural amb relació al Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial

353-00228/15

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la reunió de la «Ponència: Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial», el 03.11.2025.

Compareixença en ponència d'una representació de l'Institut d'Estudis Penedesencs amb relació al Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial

353-00235/15

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la reunió de la «Ponència: Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial», el 03.11.2025.

Compareixença en ponència de Jaume Ayats, doctor en art de la Universitat Autònoma de Barcelona, amb relació al Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial

353-00236/15

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la reunió de la «Ponència: Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial», el 03.11.2025.

Compareixença en ponència d'una representació de la Càtedra d'Educació i Patrimoni Immaterial dels Pirineus amb relació al Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial

353-00241/15

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la reunió de la «Ponència: Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial», el 03.11.2025.

Compareixença en ponència de Jordi Pardo, director general de la Fundació Pau Casals, amb relació al Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial

353-00247/15

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la reunió de la «Ponència: Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial», el 03.11.2025.

Compareixença en ponència de Joaquim Rabaseda Matas, cap de Recerca, Qualitat i Innovació de l'Escola Superior de Música de Catalunya, amb relació al Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial

353-00251/15

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la reunió de la «Ponència: Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial», el 03.11.2025.

Compareixença en ponència de Vinyet Panyella, escriptora i investigadora cultural, amb relació al Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial

353-00252/15

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la reunió de la «Ponència: Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial», el 03.11.2025.

Compareixença en ponència de Mònica Palà Giralt, en representació de l'associació L'Alternativa Manresa, amb relació al Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial

353-00268/15

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la reunió de la «Ponència: Projecte de llei del patrimoni cultural immaterial», el 03.11.2025.

Compareixença d'una representació de la Plataforma per la Infermera Escolar davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar sobre el personal d'infermeria escolar

357-00285/15

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la sessió 23 de la Comissió d'Educació i Formació Professional, tinguda el 04.11.2025, DSPC-C 363.

Compareixença d'una representació de la Fundació Bofill davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar sobre l'abandonament escolar

357-00287/15

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la sessió 23 de la Comissió d'Educació i Formació Professional, tinguda el 04.11.2025, DSPC-C 363.

Compareixença d'una representació de la plataforma Pública i en Català davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a exposar el decàleg de mesures per a millorar la situació de la llengua catalana en l'educació

357-00288/15

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la sessió 23 de la Comissió d'Educació i Formació Professional, tinguda el 04.11.2025, DSPC-C 363.

Compareixença d'una representació de la Fundació Bofill davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a presentar els informes *L'abandonament a 4t d'ESO: les desigualtats en la transició a l'educació postobligatòria* i *L'abandonament al batxillerat i als cicles formatius de grau mitjà*

357-00341/15

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la sessió 23 de la Comissió d'Educació i Formació Professional, tinguda el 04.11.2025, DSPC-C 363.

Compareixença d'una representació de la Plataforma Docents de Filosofia davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar sobre la necessitat de garantir l'ensenyament de la filosofia i de recuperar la tercera hora al primer curs de batxillerat

357-00620/15

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la sessió 23 de la Comissió d'Educació i Formació Professional, tinguda el 04.11.2025, DSPC-C 363.

Compareixença de Miquel Maydeu, director de l'Escola Sagrat Cor de Vic, davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar sobre la situació dels centres concertats d'alta complexitat

357-00903/15

ACORD DE TENIR LA SESSIÓ DE COMPAREIXENÇA

Adoptat per la Comissió d'Educació i Formació Professional en la sessió 23, tinguda el 04.11.2025, DSPC-C 363.

Compareixença del secretari de Formació Professional davant la Comissió d'Educació i Formació Professional per a informar sobre les dades d'inscripció, assignació i matrícula dels cicles formatius per al curs 2025-2026

357-00904/15

ACORD DE TENIR LA SESSIÓ DE COMPAREIXENÇA

Adoptat per la Comissió d'Educació i Formació Professional en la sessió 23, tinguda el 04.11.2025, DSPC-C 363.

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

PRESENTACIÓ: JEANNINE ABELLA I CHICA, JUNTAMENT AMB TRENTA-
QUATRE ALTRES DIPUTATS DEL GP JUNTS

Reg. 63653

A la Mesa del Parlament

Els diputats sotasignats, integrants del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableixen els articles 16.1.b i 23.b de la Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, demanen dictamen del Consell de Garanties Estatutàries sobre l'adequació a l'Estatut i a la Constitució del Projecte de llei d'adopció de mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme (tram. 200-00013/15), i d'una manera especial dels preceptes següents:

Primer. Vulneració del principi d'Autonomia Local contemplats als articles 84 i 85 Estatut d'Autonomia de Catalunya i articles 137 i 140 de la Constitució Espanyola, en el conjunt del projecte de llei.

Segon. Vulneració del dret de participació dels diputats, especialment a l'article 5 de projecte de llei, per vulneració de l'article 29 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i article 23 de la Constitució Espanyola, a l'incorporar *ex novo* la regulació de l'arrendament d'habitatges amb caràcter temporal, l'arrendament d'habitacions i noves qüestions urbanístiques rellevants com la regulació dels usos del sòl, dels equipaments o les obligacions urbanístiques.

Tercer. Vulneració del marc competencial estatutari en matèria d'habitatge al vulnerar l'article 5 del projecte de llei els articles 129 i 137 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya a l'incorporar la regulació de l'arrendament d'habitatges amb caràcter temporal i l'arrendament d'habitacions sense tenir-se en compte el marc de la regulació del dret civil de Catalunya.

Quart. Vulneració del principi de seguretat jurídica i irretroactivitat de les normes restrictives de drets individuals vulnerant l'article 9.3 de la Constitució Espanyola, en concret els articles 11, de modificació de l'article 47 del Decret 75/2014, del Pla al Dret a l'habitatge i els articles 5. 1 bis que afegeix un article, el 66 bis a la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge i l'article 5.1 ter que afegeix un article, el 66 ter a la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge.

Antecedents

1. El 26 de febrer de 2025 es publica al DOGC el Decret llei 2/2025, de 25 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme, entrant en vigor el 27 de febrer.

El 4 de març de 2025 s'admet a tràmit per la Mesa del Parlament publicant-se el 10 de març de 2025 al BOPC.

2. El decret llei és objecte de sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries per part del GP ERC, suspenent-se la seva tramitació parlamentària de validació. La sol·licitud de dictamen del Consell de Garanties es publica al BOPC el 10 de març.

El 28 de març de 2025 es publica el dictamen del Consell de Garanties al BOPC reiniciant-se la tramitació parlamentària de validació del decret llei.

El dictamen estimà parcialment els arguments de la sol·licitud en les seves conclusions:

“Segona. Les mesures contingudes en els apartats 3, 4, 7, 9, 11, 15 i 19 de l'article 3 del Decret llei 2/2025 no tenen connexió de sentit amb la necessitat extraordinària i urgent que justifica aquest Decret llei i, per tant, vulnereu l'article 64.1 EAC.

Adoptada per unanimitat.

[...]

Sisena. Es recomana, si és el cas, tramitar el Decret llei 2/2025 com a projecte de llei a fi d'aprovar, si escau, les mesures a què fa referència la conclusió segona mitjançant una llei ordinària, d'acord amb les raons exposades al fonament jurídic tercer, apartat 1.F.

Adoptada per unanimitat.”

3. El 9 d'abril el Decret llei és validat pel Parlament de Catalunya amb el suport del GP PSC-Units, GP ERC, GP Comuns i GP CUP-DT, 72 vots a favor, i 62 vots en contra del GP Junts, GP PPC, GP VOX i GP Mixt, i s'acorda per unanimitat tramitar-lo com a projecte de llei amb caràcter d'urgència

El Projecte de llei d'adopció de mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme, número de tramitació 200-00013/15, inicia la seva tramitació.

4. El 15 d'abril, la Mesa del Parlament, acorda la seva tramitació per urgència extraordinària a sol·licitud dels GP PSC-Units, GP ERC, GP Comuns, GP CUP-DT a partir de l'obertura del termini per a proposar compareixences.

L'11 de juny s'acorda en la Comissió de Territori i Habitatge les audiències així com el nomenament de la ponència.

S'acorden les següents audiències d'organitzacions, grups socials i experts subscrites en Ponència:

- Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (tram. 353-00170/15).
- Federació de Municipis de Catalunya (tram. 353-00171/15).
- L'Associació Catalana de Municipis (tram. 353-00172/15).
- Associació de Promotors i Constructors d'Edificis de Catalunya (tram. 353-00173/15).
- Unió General de Treballadors (tram. 353-00174/15).
- Comissions Obreres (tram. 353-00175/15).
- Coordinadora de Fundacions d'Habitatge Social (tram. 353-00176/15).
- Compareixença en ponència de Joan Manuel Trayter Jiménez, catedràtic de dret administratiu de la Universitat de Girona (tram. 353-00177/15).
- Agustí Serra Monté, arquitecte i exdirector general d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Arquitectura (tram. 353-00178/15).
- Agustí Jover Armengol, economista i soci fundador de Promo Assessors Consultors (tram. 353-00179/15).
- Comissió d'Economia Urbana del Col·legi d'Economistes de Catalunya (tram. 353-00180/15).
- Càtedra d'Habitatge de la Universitat de Girona (tram. 353-00181/15).
- Sindicat de Llogateres (tram. 353-00182/15).
- Federació de Cooperatives d'Habitatges de Catalunya (tram. 353-00183/15).
- Pablo Feu, advocat expert en habitatge i urbanisme i professor associat a la Universitat de Barcelona (tram. 353-00184/15).
- Domènec Sibina, professor de dret administratiu de la Universitat de Barcelona (tram. 353-00185/15).
- Institut d'Investigació Urbana de Barcelona (tram. 353-00186/15).
- Paula Cardona Parramon, advocada especialitzada en habitatge (tram. 353-00187/15).
- Salvador Guillermo, director d'Estudis i Economia de Foment del Treball Nacional (tram. 353-00188/15).
- Pimec (tram. 353-00189/15).
- Carme Trilla Bellart, economista especialitzada en polítiques d'habitatge i presidenta de Cohabitat (tram. 353-00190/15).
- Joan Solà, president de l'Associació de Micropobles de Catalunya (tram. 353-00191/15).

- Foment del Treball Nacional (tram. 353-00192/15)
- Col·legi de l'Arquitectura Tècnica de Barcelona (tram. 353-00271/15)

Alhora, la ponència decideix que les aportacions de les principals entitats municipalistes i sindicats es facin per escrit:

- Federació de Municipis de Catalunya
- Associació Catalana de Municipis
- Unió General de Treballadors
- Comissions Obreres

Aquest fet va motivar un escrit conjunt de queixa de les entitats municipalistes als grups parlamentaris (S'ADJUNTA ESCRIT de 7 de juliol de 2025) en el que es posa de manifest:

“Tant l’FMC com l’ACM vam rebre dijous dia 3 de juliol la comunicació per part de la ponència que tramita el Projecte de Llei per a comparèixer per escrit fins al proper dimecres dia 9 de juliol. Al respecte, les dues entitats municipalistes majoritàries al nostre país, us volem traslladar que tant el període de temps atorgat com la decisió de fer-ho per escrit ens ha sobtat per diverses raons.”

Com sabeu, l’esmentat projecte de Llei deriva del Decret-Llei 2/2025 de mesures urgents en matèria d’habitatge i urbanisme. En tramitar-se per DL, les entitats municipalistes, no hem pogut intervenir en cap moment en el contingut de la norma. El Decret-Llei comporta que no hi ha consulta prèvia, ni informació pública, ni el tràmit d’audiència quan hi ha afectació a les administracions locals, ni el tràmit de la Comissió de Govern Local de Catalunya.

L’única manera de poder fer aportacions i contrastar el parer del món municipal és quan es convalida el Decret-Llei i el Parlament acorda tramitar-lo com a projecte de Llei.

El present Projecte de Llei té una gran afectació al món local. De fet, són els ens locals els primers destinataris de moltes de les normes que es proposen.

Doncs bé, no tan sols no hem pogut participar-hi fins ara, sinó que en el moment de la tramitació parlamentària se’ns trasllada que tenim un brevíssim període de temps i que no podrem contrastar amb els membres de la ponència les nostres aportacions, ja que s’ha decidit que ho fem per escrit.

Evidentment, la ponència està legitimada per a poder decidir qui compareix presencialment i qui ho fa per escrit, però en la mesura que es pugui, s’hauria de poder objectivar i poder raonar aquesta decisió pel grau d’afectació que té la norma als diferents col·lectius interessats.

En altres tramitacions parlamentàries, si no hi ha una gran afectació al món local o ja s’ha pogut garantir la nostra participació en la tramitació parlamentària prèvia, no ens fa res fer-ho per escrit.

Però en aquest cas, no és així. Es donarà veu en seu parlamentària a entitats i organismes que tenen una relació o altra amb el text normatiu, però no a qui tindrà més afectació en la majoria de les mesures i, sobretot, l’administració que les haurà d’executar en la majoria dels casos, l’administració local. A més, no s’entén que es faci comparèixer presencialment a l’Associació de Micropobles i no a l’FMC i a l’ACM. En la resta de tramitacions compareixem les entitats més representatives (FMC i ACM) o compareixem totes, que és el criteri que habitualment utilitza el propi Parlament.

La compareixença per escrit no permet contrastar les nostres propostes amb el parer de la ponència ni aclarir possibles dubtes que puguin sorgir de les nostres aportacions.

Finalment, traslladar-vos que aquesta reforma legislativa és una de les més importants que s’han fet en els darrers anys en l’àmbit urbanístic i de l’habitatge. Des del món local estem plenament compromesos a cercar solu-

cions que ajudin a revertir l'actual situació, però difícilment podem sentir-nos corresponsables de les mesures que s'aprovin si no hem tingut cap espai per a debatre i contrastar les propostes que venen des de la proximitat i el coneixement de la realitat de cada municipi del nostre país.”

Es varen realitzar dues sessions presencials de compareixences per a les persones i entitats acordades els dies 30 de juny i 7 de juliol i es van formalitzar les compareixences per escrit de les entitats respecte de les quals es va acordar.

Finalitzada la fase de compareixences, el mateix 7 de juliol s'obrí del termini de presentació d'esmenes articulat que amb les corresponents pròrrogues en tràmit d'urgència extraordinària va finalitzar el 24 de juliol de 2025.

El 17 de setembre es varen publicar les esmenes presentades al BOPC. Foren un total de 170 esmenes per part de: GP Comuns, GP Junts, GP VOX, GP PSC, GP PPC, GP ERC i conjunes de GP PSC, GP ERC, GP Comuns, GP CUP.

Algunes esmenes presentades per alguns dels grups parlamentaris, de forma generalment conjunta i, per tant, preacordada, incorporen propostes sobre el text original que l'alteren de forma substancial. I ho fan en tant aquestes esmenes introdueixen qüestions rellevants no contemplades en el text original, regulacions noves sobre aspectes que no són objecte del Projecte i modificacions que alteren de forma radical les propostes.

Aquestes esmenes i les propostes que incorporen, i que venen preacordades per una majoria parlamentària, no han pogut ser tractades en la fase de compareixences ni han pogut, per tant, ser objecte de discussió parlamentària. Tampoc han pogut ser objecte d'esmenes per la resta de grups parlamentaris.

Algunes d'aquestes esmenes, les més rellevants que han estat incorporades al dictamen:

- Esmena 7 de GP Comuns i 8 de GP PSC-Units, GP ERC, GP Comuns, GP CUP-DT, d'addició d'un punt 5 bis a l'article 3, que regula l'ús de residència habitual i permanent de persones.(que acaba essent 5 quarter de l'article 3 del Projecte de Llei del dictamen de la Comissió).

- Esmena 11 de GP Comuns i 8 de GP PSC-Units, GP ERC, GP Comuns, GP CUP-DT, d'addició d'un apartat 8 bis a l'article 3

- Esmenes 18 i 19 del GP PSC-Units, d'addició de nous apartats 5 bis i 5 ter a l'article 3.

- Esmena 46 de GP PSC-Units, GP ERC, GP Comuns, GP CUP-DT de modificació de l'apartat 13 de l'article 3.

- Esmena 57 de GP PSC-Units, GP ERC, GP Comuns, GP CUP-DT d'addició d'un nou apartat 17 bis a l'article 3.

- Esmena 58 de GP PSC-Units, GP ERC, GP Comuns, GP CUP-DT d'addició d'un nou apartat 17 ter a l'article 3.

- Esmena 72 de de GP PSC-Units, GP ERC, GP Comuns, GP CUP-DT, d'addició d'un punt 21 bis a l'article 3.

- Esmena 73 de GP PSC-Units, GP ERC, GP Comuns, GP CUP-DT, d'addició d'un nou apartat 21 ter a l'article 3.

- Esmena 74 del GP PSC-Units, d'addició d'un nou apartat 21 bis a l'article 3 (que acaba com a disposició final segona)

- Esmena 115 de GP PSC-Units, GP ERC, GP Comuns, GP CUP-DT, d'addició d'un nou article 12 (que acaba essent l'apartat 5 bis de l'article 5).

- Esmena 116 de GP PSC-Units, GP ERC, GP Comuns, GP CUP-DT, d'addició d'un nou apartat 0 a l'article 5.

- Esmena 117 de GP PSC-Units, GP ERC, GP Comuns, GP CUP-DT, d'addició d'un nou apartat 1 bis a l'article 5.

- Esmena 118 de GP PSC-Units, GP ERC, GP Comuns, GP CUP-DT d'addició d'un nou apartat 1 bis a l'article 5

– Esmena 123 de GP PSC-Units, GP ERC, GP Comuns, GP CUP-DT, de modificació de l'apartat 1 de l'article 6.

– Esmena 129 de de GP PSC-Units, GP ERC, GP Comuns, GP CUP-DT, de modificació de l'apartat 4 de l'article 6.

– Esmena 135 de GP PSC-Units, GP ERC, GP Comuns, GP CUP-DT, d'addició d'un nou article 11

– Esmena 136 de GP PSC-Units, GP ERC, GP Comuns, GP CUP-DT, d'addició d'un nou article 13.

La ponència tancà el seu informe el 24 d'octubre d'enguany. Aquest Informe s'ha elevat a la Comissió de Territori i Habitatge, que el 29 d'octubre ha celebrat sessió per la elaboració del dictamen.

El dictamen resultant s'ha publicat al BOPC el 30 d'octubre, incorporant les esmenes esmentades en el text final.

Fonaments jurídics

A) Vulneracions fonamentades en raons formals.

Primer. Vulneració del principi d'Autonomia Local

El principi d'Autonomia local, es consagra a la Constitució Espanyola, en concret als articles 137 i 140, a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, article 84.

L'article 84 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix en el seu apartat 1 que:

“Aquest Estatut garanteix als municipis un nucli de competències pròpies que han d'ésser exercides per aquestes entitats amb plena autonomia, subjecta només a control de constitucionalitat i de legalitat”

A la seva vegada, la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Règim Local, en el seus articles 1 i 2 consagra la garantia que els ens locals puguin defensar els seus interessos i participar en les decisions que els afectin.

El Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la llei municipal i de règim local de Catalunya, en el seu article 3 determina:

“Ens locals territorials

Ell municipi, la comarca i la província tenen naturalesa territorial i gaudeixen d'autonomia per a la gestió dels interessos respectius”

La definició d'autonomia local la trobem a la Carta Europea de l'Autonomia Local de 15 d'octubre de 1985 (article 3.1):

“Per autonomia local s'entén el dret i la capacitat efectiva dels ens locals de regular i gestionar una part important dels assumptes públics, en el marc de la llei, sota la seva pròpia responsabilitat i en benefici dels seus habitants”.

La doctrina ha vingut delimitant la definició del principi com “el dret dels ens locals a intervenir en tots els assumptes que afectin directament el cercle dels seus interessos, atribuint-los les competències que escaigui en atenció a les característiques de l'activitat pública de què es tracti i a la capacitat de gestió de l'entitat local, de conformitat amb els principis de descentralització i de màxima proximitat de la gestió administrativa als ciutadans”

La Sentència del Tribunal Constitucional 170/1989, de 19 de octubre, estableix:

“Este Tribunal ha declarado que la autonomía local, tal y como se reconoce en los arts. 137 y 140 C.E. goza de una garantía institucional con un contenido mínimo que el legislador debe respetar (STC 84/1982). Esa garantía institucional supone el «derecho de la comunidad local a participar a través de órganos propios en el gobierno y administración de cuantos asuntos le atañen, graduándose la intensidad de esta participación en función de la relación existente entre los intereses locales y supralocales dentro de tales asuntos o materias. Para el ejercicio de esa participación en el gobierno y

administración en cuanto les atañe, los órganos representativos de la comunidad local han de estar dotados de las potestades sin las que ninguna actuación autonómica es posible» (STC 32/1981, fundamento jurídico 2.º). Más allá de este límite de contenido mínimo que protege la garantía institucional la autonomía local es un concepto jurídico de contenido legal, que permite, por tanto, configuraciones legales diversas, válidas en cuanto respeten aquella garantía institucional [...] [...]

Sería contrario a la autonomía municipal una intervención inexistente o meramente simbólica que hiciera inviable la participación institucional de los Ayuntamientos.”

El principi d'autonomia local garanteix, en qualsevol cas i com a conseqüència de la configuració del seu dret d'intervenció, el dret dels ens locals a participar en la tramitació de les normes legislatives que regulin àmbits que afectin als seus interessos i, especialment, que afectin a aquelles matèries en les que tenen assignades competències pròpies.

La participació dels ens locals en la tramitació parlamentària de lleis és un principi fonamental de l'Estat descentralitzat i de l'autogovern local. La seva finalitat és garantir que els municipis, províncies i altres entitats locals puguin expressar la seva posició sobre les normes que afecten directament les seves competències o interessos.

La participació dels ens locals en l'elaboració de normes que els afecten està emparada també pel mandat constitucional de facilitar la participació dels ciutadans i els seus representants en la vida política, econòmica, cultural i social articles 9.2, 23.1 i 105 de la Constitució Espanyola

L'article 85 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya disposa també que:

“El Consell de Governos Locals és l'òrgan de representació de municipis i vegueries en les institucions de la Generalitat. El Consell ha d'ésser escoltat en la tramitació parlamentària de les iniciatives legislatives que afecten de manera específica les administracions locals i en la tramitació de plans i normes reglamentàries de caràcter idèntic. Una llei del Parlament regula la composició, l'organització i les funcions del Consell de Governos Locals”.

Cal recordar, als efectes que el Reglament del Parlament de Catalunya en el seu article 117.4 estableix:

“4. En les proposicions de llei que afectin directament els ens locals, han d'ésser escoltats de manera preceptiva el Consell de Governos Locals i, si escau, les entitats representatives dels ens locals.”

La Llei 12/2010, de 19 de maig, del Consell de Governos Locals, estableix al seu article 3.2a) que:

“El Consell De Governos Locals té les finalitats següents:

a) Participar en la tramitació parlamentària de les iniciatives legislatives i en la tramitació de plans, normes reglamentàries i avantprojectes de llei que afecten de manera específica les administracions locals [...] [...]”

Per tant, l'ordenament jurídic català, ja consagrant –ho des de l'Estatut, preveu la participació dels òrgans que representen als governs locals i a les organitzacions en les que s'organitzen els ens locals en la tramitació de les lleis, és a dir en la fase de creació legislativa en les matèries que afectin als seus interessos.

El Projecte de llei d'adopció de mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme (tram. 200-00013/15) té per objecte, com el seu nom indica, regulació legal sobre matèries com l'urbanisme o l'habitatge, en les quals els ens locals tenen competències pròpies amb forta incidència en els seus interessos i en els seus àmbits d'actuació.

En aquest sentit, l'article 84.2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya determina que són competències pròpies dels ens locals:

“a) L'ordenació i la gestió del Territori, l'urbanisme i la disciplina urbanística i la conservació i el manteniment dels béns de domini públic local.

b) la planificació, la programació i gestió de l'habitatge públic i la participació en la planificació en sòl municipal de l'habitatge de protecció oficial.”

Doncs bé, en la tramitació d'aquest Projecte, malgrat tenir per objecte matèries que afecten de forma directa als seus interessos i que li són pròpies, no ha comparegut de forma efectiva i presencial cap entitat representant dels ens locals en la fase de compareixences.

Si bé és cert que el Consell de Govern Locals no està constituït, ni actua cap permanent del mateix en el seu defecte, aquesta mancança en la fase d'elaboració d'un projecte de llei tampoc ha comptat amb la consulta a la Comissió de Govern Local de Catalunya que és l'òrgan permanent de col·laboració entre l'Administració de la Generalitat i els ens locals, d'acord amb el que estableix l'article 175 de la Llei municipal i de règim local de Catalunya i de la qual formen part les entitats més representatives de l'àmbit local de Catalunya l'Associació Catalana de Municipis i Comarques i la Federació de Municipis de Catalunya mi que seria l'òrgan equivalent.

I les entitats en les que s'organitzen els ens locals de Catalunya que van ser convidades, van veure relegada la seva participació a presentar les seves opinions i propostes per escrit, sense cap més opció.

Existeix, per tant, una clara i manifesta vulneració del dret de les entitats locals de participació en la tramitació d'un text legal que afecta de forma directa a matèries de la seva competència pròpia el que representa una vulneració del principi d'autonomia local consagrat en el text constitucional, en l'Estatut de Catalunya i en el desplegament normatiu corresponent (indicat anteriorment).

I no subsana aquest vici, el fet que dues entitats representants dels ens locals procedissin a poder participar mitjançant la presentació d'un escrit. Aquesta participació té un mer aspecte i contingut formal - permet únicament establir una somera manifestació d'intencions o opinions bàsiques i inicials sobre el text - però impossibilita la participació real i efectiva dels ens locals en la tramitació de la llei.

La compareixença presencial que hagués estat la preceptiva i la demanada expressament per les dues entitats permet la plasmació concreta i en directe de les opinions que es manifesten i la possibilitat de rebatre, matissar, contestar i, en definitiva, generar un escenari de diàleg entre els compareixents i els diputats, és a dir, el legislador.

Manllevar l'exposició plena i amb dret a rèplica de les entitats municipals, vulnera el seu dret de participació el que, en realitat, és el dret de participació dels ciutadans. D'aquesta vulneració en deixa constància l'escrit de queixa presentat per les entitats de representació local.

Cal deixar constància, per tant, de la manca de participació dels ens locals i els seus representants en un Projecte de Llei que regula aspectes de matèries, la competència de les quals, li són pròpies.

Aquesta vulneració, a més, s'agreuja quan (com veurem i analitzarem en l'apartat següent pel que fa a la seva il·legalitat i vici de nul·litat del Projecte, per vulneració del dret de participació dels Diputats i dels ciutadans i compareixents), els ens locals no han pogut participar ni manifestar l'opinió sobre esmenes presentades que amplien, modifiquen i alteren substancialment el contingut del Projecte de Llei presentat (el Decret de govern originari i Projecte de Llei) i que afecten també a aspectes de competències pròpies.

Algunes d'aquestes esmenes introdueixen modificacions substancials de la normativa urbanística i en resultat és que ni tan sols per escrit, els ens locals a través

dels seus representants han pogut manifestar el seu posicionament en qüestions urbanístiques (que a més són modificacions rellevants de la normativa actual).

És evident, per tant, que existeix un vici de nul·litat del Projecte de Llei tramitat i una vulneració dels textos constitucional i estatutari per vulneració de drets, que afecta a l'essència del dret a la participació dels ciutadans a través dels ens locals i, per tant, del principi d'Autonomia Local.

Segon. Vulneració del dret de participació dels Diputats

Les funcions dels parlamentaris són drets fonamentals dels representants i atribucions d'un òrgan. Aquestes funcions del representant que conformen el contingut del dret són aquelles que materialitzen l'essencial de l'activitat parlamentària i que desglossa la jurisprudència del Tribunal Constitucional en dret a la informació (STC 203/2002, de 28 d'octubre), dret d'interrogació (articles 110 i 111 CE i SSTC 177/2002, de 19 d'octubre i 40/2003, de 27 de febrer), un dret a la tramitació de les propostes (STC 40/2003, de 27 de febrer), un dret d'esmena (STC 118/1995, de 17 de juliol), a més de la possibilitat de constituir grup parlamentari (STC 64/2002, d'11 de març).

Totes aquestes facultats s'integren en el *ius in officium* i conformen el bloc de les funcions parlamentàries, configurades en els reglaments parlamentaris, sense l'exercici dels quals resultaria impossible l'exercici del propi dret del representant i indirectament tampoc l'exercici del dret de participació política dels ciutadans.

Tots aquests drets es configuren com a part del dret fonamental a la participació consagrat a l'article 23 de la Constitució Espanyola que estableix:

1. *Los ciudadanos tienen el derecho a participar en los asuntos públicos, directamente o por medio de representantes, libremente elegidos en elecciones periódicas por sufragio universal.*
2. *Asimismo, tienen derecho a acceder en condiciones de igualdad a las funciones y cargos públicos, con los requisitos que señalen las leyes.*

També a l'article 29 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya es consagra el dret de participació:

“Dret de participació

1. *Els ciutadans de Catalunya tenen dret a participar en condicions d'igualtat en els afers públics de Catalunya, de manera directa o bé per mitjà de representants, en els supòsits i en els termes que estableixen aquest Estatut i les lleis.*
2. *Els ciutadans de Catalunya tenen dret a elegir llurs representants en els òrgans polítics representatius i a presentar-s'hi com a candidats, d'acord amb les condicions i els requisits que estableixen les lleis.*
3. *Els ciutadans de Catalunya tenen dret a promoure i a presentar iniciatives legislatives al Parlament, en els termes que estableixen aquest Estatut i les lleis.*
4. *Els ciutadans de Catalunya tenen dret a participar, directament o per mitjà d'entitats associatives, en el procés d'elaboració de les lleis del Parlament, mitjançant els procediments que estableixi el Reglament del Parlament.*
5. *Totes les persones tenen dret a dirigir peticions i a plantejar queixes, en la forma i amb els efectes que estableixen les lleis, a les institucions i l'Administració de la Generalitat, i també als ens locals de Catalunya, en matèries de les competències respectives. La llei ha d'establir les condicions d'exercici i els efectes d'aquest dret i les obligacions de les institucions receptores.*
6. *Els ciutadans de Catalunya tenen dret a promoure la convocatòria de consultes populars per la Generalitat i els ajuntaments, en matèria de les competències respectives, en la forma i amb les condicions que les lleis estableixen.”*

L'article 116 del Reglament del Parlament, garantint aquest principi, disposa:

“Requisits i admissió a tràmit

1. Un cop finit el termini per a sol·licitar les compareixences de les organitzacions i els grups socials, o quan aquestes ja s'han fet, els diputats i els grups parlamentaris tenen un termini de quinze dies per a presentar esmenes a l'articulat dels projectes i de les proposicions de llei, mitjançant un escrit adreçat a la mesa de la comissió, la qual les qualifica, en declara l'admissibilitat o la inadmissibilitat de conformitat amb els requisits exigits per aquest reglament i en disposa, si escau, la publicació.

*2. Les esmenes poden ésser de supressió, de modificació i d'addició. En els dos darrers supòsits, **l'esmena ha de contenir el text concret que es proposa com a modificació o com a addició, que ha d'ésser congruent amb l'objecte material de la iniciativa legislativa.** També es poden proposar esmenes de millora formal de la iniciativa, d'acord amb les normes de tècnica legislativa.*

3. Cada disposició addicional, transitòria, derogatòria o final té la consideració d'article, als efectes del procediment legislatiu i del que estableix l'apartat 2.

4. Les esmenes presentades relatives a l'exposició de motius es discuteixen al final del tràmit corresponent si la comissió acorda d'incorporar l'exposició damunt dita com a preàmbul de la llei.”

És evident que el Reglament pretén garantir el dret dels Diputats i de tots els operadors que poden actuar durant la tramitació legislativa de poder esmenar un text, que en realitat configura el dret de participació en el seu sentit màxim (discussió i negociació si s'escau), prohibint la possibilitat de presentació d'esmenes que no tinguin no només relació si no congruència amb el text que se sotmet a tramitació.

Durant la tramitació del Projecte de Llei que ens ocupa, ha succeït una circumstància rellevant que ha configurat el contingut final del Projecte, vulnerant el dret de participació dels diputats i el dels compareixents també, que consisteix en que en la fase d'esmenes s'han introduït esmenes al text inicial que **amplien, modifiquen i alteren substancialment el contingut del Projecte de Llei presentat (el Decret de govern originari), sense tenir congruència amb el text presentat.**

En aquest sentit, i com exemples, l'esmena 117 de GP PSC-Units, GP ERC, GP Comuns, GP CUP-DT, d'addició d'un nou apartat 1 bis a l'article 5 i l'esmena 118 de GP PSC-Units, GP ERC, GP Comuns, GP CUP-DT d'addició d'un nou apartat 1 bis a l'article 5 que introdueixen al projecte de Llei, la nova regulació sobre els contractes de lloguer temporal i lloguer d'habitacions (matèria reservada al dret civil i al dret contractual), les esmenes 7, 8, 11, 18, 19, 46, 57, 58, 72, 73, 74 que afecten a noves qüestions urbanístiques rellevants com la regulació dels usos del sòl, dels equipaments o les obligacions urbanístiques, constituït una regulació nova en conjunt de la normativa urbanística diferent a la que es regulava en el text inicial i incidint en aspectes que no s'havien regulat al Decret ni al text del Projecte de Llei inicial.

La introducció d'esmenes que afegeixen regulacions normatives senceres ex novo, matèries noves que no són objecte el Decret originari, que modifiquen substancialment el propi objecte i finalitat del Decret originari vulnera de forma greu el dret participació, en comportar la impossibilitat dels grups parlamentaris tant de poder analitzar la proposta en la fase de compareixences amb especialistes, experts i representants socials com, especialment, la impossibilitat de formular esmenes sobre normes rellevants, causant una manifesta indefensió (insubsanable en el tràmit d'aprovació posterior).

I una vulneració del dret de participació extensible també a les entitats locals que s'han vist privades de la possibilitat de poder manifestar-se en relació a temes urbanístics rellevants, amb una manifesta i evident situació d'indefensió també.

B) Vulneracions sobre raons materials.

Tercer. Vulneració del marc competencial estatutari en matèria d'habitatge.

L'article 137 de l'Estatut de Catalunya estableix les condicions competencials de Catalunya en matèria d'habitatge

“1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'habitatge, que inclou en tot cas:

a) La planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats socials i d'equilibri territorial.

b) L'establiment de prioritats i objectius de l'activitat de foment de les administracions públiques de Catalunya en matèria d'habitatge i l'adopció de les mesures necessàries per a assolir-los, tant amb relació al sector públic com al privat.

c) La promoció pública d'habitatges.

d) La regulació administrativa del comerç referit a habitatges i l'establiment de mesures de protecció i disciplinàries en aquest àmbit.

e) Les normes tècniques, la inspecció i el control sobre la qualitat de la construcció.

f) Les normes sobre l'habitabilitat dels habitatges.

g) La innovació tecnològica i la sostenibilitat aplicable als habitatges.

h) La normativa sobre conservació i manteniment dels habitatges i la seva aplicació.

2. Correspon a la Generalitat la competència sobre les condicions dels edificis per a la instal·lació d'infraestructures comunes de telecomunicacions, radiodifusió, telefonia bàsica i altres serveis per cable, respectant la legislació de l'Estat en matèria de telecomunicacions.”

A la seva vegada, l'article 129 estableix la competència de la Generalitat sobre Dret Civil,

“Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de dret civil, excepte en les matèries que l'article 149.1.8 de la Constitució atribueix en tot cas a l'Estat. Aquesta competència inclou la determinació del sistema de fonts del dret civil de Catalunya.”

Doncs bé, el dictamen acorda la introducció dels articles 5. 1 bis que afegeix un article, el 66 bis a la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge i l'article 5.1 ter que afegeix un article, el 66 ter a la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge, que afegeixen al text una regulació normativa en matèria civil que afecta als contractes d'arrendament temporal i arrendament d'habitacions, contractes d'àmbit civil i no administratiu.

D'acord amb la distribució competencial de l'Estatut de Catalunya establerta als esmentats articles 129 i 137 de l'Estatut, resulta improcedent i mancat de competència regular matèries d'àmbit civil a través d'una norma administrativa, en aquest cas, relativa a la matèria d'habitatge.

Aquesta irregular tècnica legislativa comporta a més una evident inseguretat jurídica, atès que desconfigura la distribució de competències de la Generalitat de Catalunya, alterant l'equilibri estatutari.

En efecte, el legislador utilitza una norma administrativa per incidir en unes figures de naturalesa civil privada que ni tan sols estan regulades com a tals en el Codi civil català. L'Estatut permet a la Generalitat desenvolupar polítiques d'habitatge, però no li atribueix la potestat de crear o modificar contractes civils que ni han estat prèviament codificats dins el dret civil català mitjançant lleis administratives.

Esdevé especialment greu que des de l'òrgan legislador es pretengui tramitar i aprovar normatives de forma irregular, subvertint la distribució material de competències establerta a l'Estatut de Catalunya.

Quart. Vulneració del principi de seguretat jurídica i irretroactivitat de les normes restrictives de drets individuals.

L'Article 9.3. de la Constitució Espanyola, disposa:

“La Constitución garantiza el principio de legalidad, la jerarquía normativa, la publicidad de las normas, la irretroactividad de las disposiciones sancionadoras no favorables o restrictivas de derechos individuales, la seguridad jurídica, la responsabilidad y la interdicción de la arbitrariedad de los poderes públicos”

Com estima el Tribunal Constitucional “lo fundamental que hay que proteger es la confianza, ya que el no hacerlo es atacar a la buena fe que, ciertamente, se basa en una coherencia de comportamiento en las relaciones humanas y comerciales”» (STC 27/1981) i és que **‘Los principios de seguridad jurídica, buena fe, protección de la confianza legítima y la doctrina de los actos propios informan cualquier ordenamiento jurídico, ya sea estatal o autonómico, y constituye un componente elemental de cualquiera de ellos, al que deben someterse en todo momento los poderes públicos’** (STS de 15 de gener de 2019, rec. 501/2016).

La doctrina dels actes propis té el seu darrer fonament en la protecció de la confiança i en el principi de la bona fe que imposa un deure de coherència i limita la llibertat d'actuació quan s'han generat expectatives raonables (STS 9 de desembre de 2010, 09 de març de 2012 i 25 de febrer de 2013).

El principi de que ningú pot anar contra els seus propis actes té aplicació quan el que es realitza s'oposa a actes que prèviament haguessin creat una situació o relació de dret. **Significa, en definitiva, que qui crea en una persona una confiança en una determinada situació aparent i la induceix a obrar en un determinat sentit, sobre la base en la que s'ha confiat, no pot pretendre que aquella situació era fictícia y que el que ha de prevaldre es la situació nova.**

“no es lícito accionar contra los propios actos, cuando se llevan a cabo actuaciones que por su trascendencia integran convención y causan estado, definiendo inalterablemente las situaciones jurídicas de sus autores, y cuando se encaminan a crear, modificar o extinguir algún derecho, con lo que generan vinculación de los que se les atribuyen, conforme a las sentencias de 5 de marzo de 1991, 12 de abril y 9 de octubre de 1993, 10 de junio de 1994, 31 de enero de 1995 y 21 de noviembre de 1996, y muchas más” (STS 30 de marzo de 1999).

En definitiva, aquesta confiança legítima rau en **‘la creencia racional y fundada de que por actos anteriores, la Administración adoptará una determinada decisión’** (STS 3 de març de 2016, rec. 3012/2014).

Els requisits jurisprudencials per a reconèixer la doctrina dels actes propis i, per tant, per tal de constatar que existeix una violació de la doctrina, han estat reconeguts de forma reiterada pel Tribunal Suprem i, en essència, venen recollits en la Sentència del Tribunal Suprem, Sala del Contenciós-administratiu de 21 de setembre de 2015, rec. 721/2013 que exposa:

Cuarto. Sobre el tercer motivo de casación: la alegación de infracción del artículo 9.3 de la Constitución y del artículo 3.1 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

El tercer motivo de casación, fundamentado en la infracción de los principios de seguridad jurídica, buena fe, confianza legítima e interdicción de la arbitrariedad enunciados en el artículo 9.3 de la Constitución y en el artículo 3.1 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, no puede prosperar, pues no compartimos la tesis argumental que formula la defensa letrada de la mercantil recurrente, respecto de que el hecho de que la Direc-

tora de Investigació no promoviera directament el procediments de vigilància i control de compliment de les obligacions, resolucions i acords de la Comissió Nacional de la Competència des de que tingué coneixement del incumpliment, a través de activar els mecanismes establerts en l'article 41 de la Ley de Defensa de la Competència, comporta entendre que se havia generat una expectativa legítima en Telecinco, com a conseqüència de les actes pròpies de dicha Administració, de que els terminis i prazos eren ampliables i subsanables al amparo de l'article 49 de la Ley 30/1992, de 26 de novembre, i de que, per ello, no iba a ser sancionada, pues no apreciamos que dichos principios que se consideran vulnerados tengan la virtualidad que se pretende en el supuesto enjuiciado en este recurso de casación, ya que sostenemos que el ejercicio de la potestad sancionadora por la Comisión Nacional de la Competencia deriva, como sostiene con convincente rigor jurídico la Sala de instancia, del hecho de que ha quedado acreditado el incumplimiento del plazo de presentación del Plan de Actuaciones previsto en la resolución de la Comisión Nacional de la Competencia de 28 de octubre de 2010, sin que antes de la expiración de dicho plazo se hubiere justificado la tardanza en cumplir dicha obligación o se hubiera solicitado motivadamente su prórroga o su ampliación.

Por ello, no estimamos que la decisión de la Sala de instancia de rechazar que la Comisión Nacional de la Competencia hubiera vulnerado «la doctrina de actos propios» contravenga la jurisprudencia de esta Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Supremo, expuesta en la invocada sentencia de 23 de febrero de 2000 (RC 2436/1991), ya que estimamos que no concurren en el supuesto enjuiciado los presupuestos para aplicar el principio de protección de la confianza legítima, que no puede amparar la exoneración de responsabilidad del infractor por actuaciones de la Administración tendentes a velar por el cumplimiento de las obligaciones previstas en la Ley o dimanantes de las resoluciones ejecutivas de la Comisión Nacional de la Competencia, y adoptadas con el objeto de tratar de evitar la perpetración de una situación contraria al ordenamiento jurídico, regulador del control de las concentraciones de empresas.

En la mencionada sentencia de esta Sala jurisdiccional de 23 de febrero de 2000, la aplicación del principio de protección de confianza legítima se condiciona no tanto al hecho de que se produzca cualquier tipo de convicción psicológica en el particular beneficiado, sino más bien a que se acredite la existencia de **signos externos producidos por la Administración «lo suficientemente concluyentes» para que le induzcan razonablemente a confiar en la legalidad de la actuación administrativa, unida a que dada la ponderación de intereses en juego –interés individual e interés general– la revocación o dejación sin efecto del acto evita que el particular sufra unos perjuicios que no tiene por qué soportar;** presupuestos que, como hemos expuesto, no concurren en el presente caso, analizando tanto el comportamiento de la mercantil recurrente como la actuación de la Directora de Investigación de la Comisión Nacional de la Competencia.

Al respecto, resulta oportuno recordar que, en relación con el alcance y significado de la doctrina de los actos propios, en la sentencia de esta Sala de 5 de enero de 1999 (RC 10679/1990), que reproducimos en la sentencia de 17 de mayo de 2013 (RC 441/2010), dijimos:

“[...] En la S.T.C. de 21 de abril de 1988, nº 73/1988, se afirma que la llamada doctrina de los actos propios o regla que decreta la inadmisibilidad de venire contra factum proprium surgida originariamente en el ámbito del Derecho privado, significa la **vinculación del autor de una declaración de voluntad generalmente de carácter tácito al sentido objetivo de la misma y la**

imposibilidad de adoptar después un comportamiento contradictorio, lo que encuentra su fundamento último en la protección que objetivamente requiere la confianza que fundadamente se puede haber depositado en el comportamiento ajeno y la regla de la buena fe que impone el deber de coherencia en el comportamiento y limita por ello el ejercicio de los derechos objetivos. El principio de protección de la confianza legítima ha sido acogido igualmente por la jurisprudencia de esta Sala del Tribunal Supremo (entre otras, en las sentencias de 1 de febrero de 1990 (f.º j.º 1.º y 2.º), 13 de febrero de 1992 (f.º j.º 4.º), 17 de febrero, 5 de junio y 28 de julio de 1997. Un día antes de la fecha de esta sentencia se ha publicado en el BOE la Ley 4/1999, de modificación de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre. Uno de los artículos modificados es el 3.º, cuyo n.º 1, párrafo 2.º, pasa a tener la siguiente redacción: “Igualmente, deberán (las Administraciones Públicas) respetar en su actuación los principios de buena fe y de confianza legítima”, expresándose en el Apartado II de la Exposición de Motivos de la citada Ley lo siguiente: “En el título preliminar se introducen dos principios de actuación de las Administraciones Públicas, derivados del de seguridad jurídica. Por una parte, el principio de buena fe, aplicado por la jurisprudencia contencioso-administrativa incluso antes de su recepción por el título preliminar del Código Civil. Por otra, el principio, bien conocido en el derecho procedimental administrativo europeo y también recogido por la jurisprudencia contencioso-administrativa, de la confianza legítima de los ciudadanos en que la actuación de las Administraciones Públicas no puede ser alterada arbitrariamente».

En este sentido, no resulta ocioso recordar el alcance del principio de confianza legítima, según expusimos en la sentencia de esta Sala de 21 de febrero de 2006 (RC 5959/2.001), que reproducimos en las sentencias de 15 de diciembre de 2007 (RC 1830/2005) y 17 de mayo de 2013 (RC 441/2010):

“El principio de buena fe o confianza legítima, principio que tiene su origen en el Derecho Administrativo alemán (Sentencia de 14-5-1956 del Tribunal Contencioso-Administrativo de Berlín), y que constituye en la actualidad, desde las Sentencias del Tribunal de Justicia de la Comunidad Europea de 22-3-1961 y 13-7-1965 (asunto Lemmerz– Werk), un principio general del Derecho Comunitario, que finalmente ha sido objeto de recepción por nuestro Tribunal Supremo desde 1990 y también por nuestra legislación (Ley 4/99 de reforma de la Ley 30/92, art. 3.1.2). Así, la STS de 10-5-99 Az 3979, recuerda “la doctrina sobre el principio de protección de la confianza legítima, relacionado con los más tradicionales en nuestro ordenamiento de la seguridad jurídica y la buena fe en las relaciones entre la Administración y los particulares, y que comporta, según la doctrina del Tribunal de Justicia de las Comunidades Europeas y la jurisprudencia de esta Sala, **el que la autoridad pública no pueda adoptar medidas que resulten contrarias a la esperanza inducida por la razonable estabilidad en las decisiones de aquélla, y en función de las cuales los particulares han adoptado determinadas decisiones. O dicho en otros términos, la virtualidad del principio invocado puede suponer la anulación de un acto o norma y, cuando menos, obliga a responder, en el marco comunitario de la alteración (sin conocimiento anticipado, sin medidas transitorias suficientes para que los sujetos puedan acomodar su conducta y proporcionadas al interés público en juego, y sin las debidas medidas correctoras o compensatorias) de las circunstancias habituales y estables, generadoras de esperanzas fundadas de mantenimiento [...]**”

L'article 9.3 de la Constitució Espanyola, consagra, com a principi que “La Cons- titució garanteix el principi de legalitat, la jerarquia normativa, la publicitat de les normes, la irretroactivitat de les disposicions sancionadores no favorables o restric-

tives de drets individuals, **la seguretat jurídica, la responsabilitat i la interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics.**”

Representa aquest principi, **la certesa que es coneix o pot conèixer el previst com a prohibit, manat i permès pel poder públic respecte als seus ciutadans.** Significa, com ha manifestat el Consell d'Estat en la seva Memòria de l'any 1992, que tots, tant els poders públics com els ciutadans sàpiguen a què atènyer-se, la qual cosa suposa d'una banda un coneixement cert de les lleis vigents i, de l'altra, la confiança en l'estabilitat de les normes i de les situacions que s'hi defineixen.

Certesa i estabilitat, que han de coexistir en un estat de Dret i que es configuren com a pilars de la garantia de protecció dels ciutadans en front l'Administració i el Govern i el propi poder legislatiu.

El principi de seguretat jurídica és la base per al desenvolupament de qualsevol nació. Un ordenament jurídic incapaç d'atribuir seguretat jurídica impedeix el desenvolupament d'activitats per part dels ciutadans. La idea de seguretat jurídica no està només en la protecció de l'individu en relació amb els actes de l'Estat, sinó que es configura, sobretot, com un postulat de relació convenient entre la societat i l'Estat.

La seguretat jurídica pretén la protecció de l'individu ciutadà quant a les seves perspectives, és a dir, un ordenament jurídic que reflecteixi i sigui interpretat d'acord amb les normes vigents i de forma raonable, de manera adequada a les seves finalitats i a l'interès de la collectivitat. **L'ordenament ha de coordinar les interaccions humanes i les conseqüències jurídiques de la regulació de les conductes han de proporcionar seguretat als ciutadans, propiciant la planificació d'accions futures, de manera que les conseqüències d'aquestes accions siguin previsibles.** S'ha de donar al ciutadà l'oportunitat de preveure les conseqüències de la seva conducta, confiant en la concreció del Dret al qual està sotmès i que no serà víctima d'actuacions arbitràries.

S'ha d'entendre, per tant, el principi de seguretat jurídica, com *“l'expectativa raonablement fundada del ciutadà en quina ha de ser l'actuació del poder en l'aplicació del Dret”* (STC 36/1991, FJ 5).

I va ser la sentència del Tribunal Constitucional del 7 d'abril de 2005 la que va resumir la doctrina en matèria de seguretat jurídica per afirmar que aquest principi **s'ha de veure com la certesa sobre l'ordenament jurídic aplicable i els interessos jurídicament tutelats, procurant la claredat i no la confusió normativa. És més, que s'ha de veure com l'expectativa raonablement fundada del ciutadà sobre quina ha de ser l'actuació del poder en l'aplicació del Dret.**

«La seguridad jurídica entendida como la certeza sobre el ordenamiento jurídico aplicable y los intereses jurídicamente tutelados (STC 15/1986, de 31 de enero, FJ 1), como la expectativa razonablemente fundada del ciudadano en cuál ha de ser la actuación del poder en la aplicación del Derecho (STC 36/1991, de 14 de febrero, FJ 5), como la claridad del legislador y no la confusión normativa (STC 46/1990, de 15 de marzo, FJ 4)» (STC 104/2000, de 13 de abril, FJ 7 [...])

O la més recent Sentència del Tribunal Constitucional 42/2022, de 21 de març, que de forma profusa i extensa exposa i explica:

“B) Seguridad jurídica y confianza legítima

La demanda invoca el principio de seguridad jurídica (art. 9.3 CE), en su dimensión de la confianza legítima. Como es conocido, la alegación sobre una vulneración de lo dispuesto en el art. 9.3 CE no se encuentra protegida por el recurso de amparo (STC 144/1987, de 23 de septiembre, FJ 2). No obstante, este tribunal ha tenido la ocasión de pronunciarse en reiteradas ocasiones sobre este principio. Así, puede citarse la STC 181/2016, de 20 de octubre, FJ 4, sobre la ausencia de un derecho o garantía a la inmutabilidad del ordenamiento jurídico, que proteja frente a los cambios normativos;

o la STC 51/2018, de 10 de mayo, FJ 5, sobre las limitaciones impuestas a la acción del legislador, en una doctrina que, inicialmente elaborada para las normas tributarias (a partir de la STC 126/1987, de 16 de julio), con posterioridad ha sido aplicada a cualquier ámbito normativo, lo que requiere una valoración casuística (ver, en esta línea, SSTC 182/1997, de 28 de octubre; 270/2015, de 17 de noviembre, o la ya citada STC 181/2016, de 20 de octubre).

Fuera del ámbito de las modificaciones normativas, este tribunal se ha pronunciado en diversas resoluciones. Así, en la STC 6/2019, de 17 de enero, FJ 6 d), se hacía referencia a otras vertientes de este principio. A tal efecto, se puede citar la que “deriva, [...] en el terreno jurisdiccional, de las actuaciones precedentes de un órgano de justicia en el mismo proceso o en otros similares, susceptibles de configurar un criterio previsible de proceder, el cual sin embargo deja de seguirse sin razón que lo justifique y con menoscabo de la posición de una de las partes, lo que también hemos reputado como una quiebra de aquel principio, con vulneración de un derecho fundamental (entre otras, SSTC 58/2000, de 28 de febrero, FJ 4; 135/2008, de 27 de octubre, FJ 4, y 13/2017, de 30 de enero, FJ 2)”. O la que se refiere a una “aplicación razonable de las normas jurídicas procesales otorgantes de derechos, obligaciones y cargas a las partes, cuya inobservancia determina la lesión del derecho a la tutela judicial efectiva (art. 24.1 CE), puesto que entonces ‘sufre la confianza legítima generada por los términos en que fue conformada la realidad jurídica en el proceso’ [...]”. Del mismo modo, en la STC 179/2015, de 7 de septiembre, FJ 2, como reiteración de lo expuesto en otras anteriores (S STC 75/2015, 76/2015 o 78/2015) se resaltaba que la evolución de la jurisprudencia no es en sí contraria a este principio. Finalmente, en la STC 70/2018, de 21 de junio, FJ 10, se abordaba la aplicación del principio de confianza legítima en el supuesto concreto del silencio positivo en materia de autorizaciones administrativas.

Un recorrido por la doctrina expuesta permite llegar a la conclusión de que el principio de seguridad jurídica, se ha centrado fundamentalmente en el ámbito de los cambios normativos (singularmente, en la aplicación retroactiva de las normas tributarias o en las que afectan a las actividades económicas sujetas a intervención administrativa) y jurisprudenciales.

Conforme a lo expuesto en la STC 14/2021, de 28 de enero, FJ 2, con cita de las SSTC 136/2011, de 13 de septiembre, FJ 9; 234/2012, de 13 de diciembre, FJ 8, y 81/2020, de 15 de julio, FJ 14 b); la seguridad jurídica ha de entenderse como la “certeza sobre el ordenamiento jurídico aplicable y los intereses jurídicamente tutelados” (STC 156/1986, de 31 de enero, FJ 1), procurando “la claridad y no la confusión normativa” (STC 46/1990, de 15 de marzo, FJ 4), así como “la expectativa razonablemente fundada del ciudadano en cuál ha de ser la actuación del poder en la aplicación del Derecho” (STC 36/1991, de 14 de febrero, FJ 5). En definitiva, “solo si en el ordenamiento jurídico en que se insertan, y teniendo en cuenta las reglas de interpretación admisibles en Derecho, el contenido o las omisiones de un texto normativo produjeran confusión o dudas que generaran en sus destinatarios una incertidumbre razonablemente insuperable acerca de la conducta exigible para su cumplimiento o sobre la previsibilidad de sus efectos, podría concluirse que la norma infringe el principio de seguridad jurídica” (SSTC 96/2002, de 25 de abril, FJ 5; 93/2013, de 23 de abril, FJ 10, y 161/2019, de 12 de diciembre, FJ 4, por todas).

Una vertiente de la seguridad jurídica es el denominado principio de confianza legítima, que cuenta con respaldo normativo expreso en el art. 3.1 e) de la Ley 40/2015, de 1 de octubre, de régimen jurídico del sector público (LRJSP), como principio general de actuación de las administraciones públi-

cas. En sus orígenes fue una creación jurisprudencial, de la que se encuentran numerosas referencias en la doctrina del Tribunal Supremo (ver, en tal sentido, la sentencia de su Sala Tercera de 30 de octubre de 2012, dictada en el recurso núm. 1657-2020, con reseña de otras muchas anteriores, citada en el informe del Ministerio Fiscal). Este reconocimiento normativo y jurisprudencial no puede desconocer, sin embargo, su profundo anclaje constitucional, bajo el principio de seguridad jurídica consagrado en el art. 9.3 CE y, en lo que ahora interesa, también en relación con el principio de legalidad sancionadora (art. 25.1 CE), como garantía de previsibilidad de la norma y de su aplicación.

La seguridad jurídica puede entenderse en este ámbito como el conjunto de facultades y obligaciones que deben presidir las relaciones entre la administración y los ciudadanos, y que permite a estos conducirse en su actividad con garantía de certeza sobre los límites y las consecuencias de sus propios actos.

Desde la perspectiva que es propia de este tribunal, el principio de confianza legítima, como expresión o vertiente de los principios más generales de seguridad jurídica y de legalidad sancionadora, habilita al ciudadano para realizar una conducta legítima bajo el amparo de una previa y consolidada actuación de la administración pública, con apariencia de licitud, y le protege frente a cambios relevantes no justificados de los criterios de actuación administrativa que le hayan generado un perjuicio para sus legítimos derechos e intereses que no tenga la obligación de soportar. En consecuencia, los elementos necesarios para poder acogerse al principio de confianza legítima serían los siguientes:

a) Conducta legítima del ciudadano. La confianza legítima no puede ser alegada cuando la conducta ciudadana no encuentra amparo alguno en el ordenamiento jurídico, es decir, cuando se trata de una conducta notoriamente ilegal. No se puede invocar la seguridad jurídica, que es el fundamento del principio de confianza legítima, respecto de conductas que sean antijurídicas.

b) Conducta basada en una previa y consolidada actuación administrativa. El ciudadano ha de desarrollar su conducta sobre la base de hechos externos concluyentes, que revelen de forma inequívoca un determinado criterio de actuación administrativo. No puede tratarse de meras suposiciones o deducciones implícitas de la actividad o inactividad administrativa, ni tampoco de meras opiniones o interpretaciones divergentes del ordenamiento jurídico, que tienen su cauce normal de resolución en la vía jurisdiccional correspondiente.

c) Apariencia de licitud de la actuación administrativa. El ciudadano ha de realizar su conducta con la creencia racional y fundada de que es adecuada a Derecho. El principio de confianza legítima solo protege frente a una actuación administrativa que, precisamente por su apariencia de legitimidad, ha motivado la conducta ciudadana. El ciudadano no debe adecuar su conducta a las actuaciones administrativas manifiestamente ilegales.

d) Quebrantamiento de la confianza depositada en la actuación administrativa. La esencia de este principio se pone de manifiesto ante una modificación relevante de los criterios de actuación consolidados previamente, sin justificación alguna. De esta forma, se defrauda la confianza del ciudadano que, hasta entonces, había guiado su actuación conforme a los parámetros establecidos por la administración. La modificación ha de referirse a elementos relevantes de la actuación administrativa, es decir, que produzcan efectos en la esfera de bienes y derechos del ciudadano, y que no ofrezcan una justificación suficiente basada, por ejemplo, en hechos imprevisibles o causas de fuerza mayor o de prevalencia del interés público.

e) *Perjuicio para el ciudadano que no tenga la obligación de soportar. El principio de confianza legítima solo puede tener virtualidad en los casos en que, como consecuencia del cambio de actuación administrativa, se ha producido un perjuicio para el ciudadano, no necesariamente económico o patrimonial. Además, debe tratarse de un perjuicio que el ciudadano no esté obligado a soportar, de forma que las causas imprevisibles, de fuerza mayor o de prevalencia del interés público podrían justificar un cambio en la actuación administrativa.*

f) *Protección frente a la actuación administrativa. El principio de confianza legítima protege al ciudadano ante una modificación injustificada de la actuación administrativa, mediante su declaración de nulidad y el consiguiente restablecimiento de sus derechos e intereses. Eso no impide una eventual indemnización de daños y perjuicios, pero no estaría basada en el principio de confianza legítima, sino que habría de ajustarse a los requisitos previstos en la normativa vigente para la protección de otros derechos como el de propiedad (Ley de 16 de diciembre de 1954, sobre expropiación forzosa) o para la declaración de responsabilidad patrimonial de las administraciones públicas (arts. 32 y siguientes LRJSP).*

g) *El principio de confianza legítima es predicable respecto de la actividad discrecional de la administración, pero no puede entrar en juego cuando se trata de una actividad reglada, porque entonces la conducta administrativa y la del ciudadano solo pueden adecuarse a lo dispuesto en el ordenamiento jurídico, y su eventual incumplimiento dará lugar a las acciones legales correspondientes. El principio de confianza legítima no puede superponerse a lo dispuesto en la propia legalidad, que es la máxima expresión de la seguridad jurídica.*

En resum, el principi de Seguretat Jurídica, en la seva vessant de la confiança legítima, implica que tots els poders públics han de vetllar per a que les seves actuacions generin un marc normatiu i d'actuació que permeti que els ciutadans puguin prendre decisions amb el convenciment i certesa de legalitat i perdurabilitat que les faci possibles i efectives.

El principi de seguretat jurídica protegeix els drets dels ciutadans envers els poders públics i esdevé garant, en essència, de l'Estat de Dret.

Doncs bé, hi ha diverses propostes normatives que contempla el Projecte de Llei, una d'elles inclosa ex novo en la fase d'esmenes, a les quals no s'ha afegit la corresponent previsió d'aplicació transitòria, el que determina que la proposta normativa, fruit de la tècnica legislativa deficient, generi una evident i manifesta situació d'inseguretat jurídica tant pels ciutadans, com per les administracions que han d'aplicar-les, com pels propis operadors jurídics, vulnerant el principi de seguretat jurídica consagrat a l'article 9.3 de la Constitució Espanyola i dels actes propis.

En efecte, el text normatiu que resulta del dictamen de la Comissió, es constata l'existència de dues situacions en les que el legislador ha establert règim jurídics nous i diametralment diferents als existents, que afecten a situacions jurídiques dels ciutadans, sense que s'hagi establert un règim de transitorietat que preservi els drets adquirits, en evident manca absoluta de seguretat jurídica i vulnerant el principi d'irretroactivitat quan s'afecten drets individuals.

La primera és la referent a l'article 11, de modificació de l'article 47 del Decret 75/2014, del Pla al Dret a l'habitatge.

El nou article 47 disposa que les qualificacions vigents dels habitatges amb protecció oficial es prorroguen de manera obligatòria mentre l'habitatge estigui dins d'una zona de mercat residencial tensat, i per la durada d'aquesta declaració.

Aquesta pròrroga automàtica modifica la resolució de qualificació original sense procediment administratiu de revisió que permeti al titular exercir el seu dret de

participació, i sense, per tant, el consentiment del propietari. Estableix una evident retroactivitat que afecta a drets adquirits en el moment de la resolució administrativa de qualificació, que havia generat una situació jurídica individualitzada.

Això vulnera manifestament els principis d'irretroactivitat, d'invariabilitat de les resolucions administratives i de seguretat jurídica.

La segona, relativa als articles 5. 1 bis que afegeix un article, el 66 bis a la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge i l'article 5.1 ter que afegeix un article, el 66 ter a la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge.

Aquests nous articles, introduïts a la Llei com a esmenes conjuntes i sense que hagin estat objecte de participació dels Diputats o compareixents, afegeixen al text una regulació normativa en matèria civil que afecta als contractes d'arrendament temporal i arrendament d'habitacions, restringint els drets inherents a la propietat dels immobles en afectar a les condicions de preu i durada.

Però la nova normativa no preveu un règim de transitorietat sobre els contractes vigents, de la qual cosa es deriva que no existeix una concreció de en quines condicions queden els contractes actuals, especialment tenint en compte que amb la regulació proposada s'afecta preu i durada, elements que formen part del contingut del dret de propietat.

Especialment, aquest defecte afecta als anomenats arrendaments d'habitacions, en tant afecta a una globalitat d'arrendaments en un habitatge que tenen o poden tenir temporalitats i condicions diferents. En efecte, en no preveure cap règim transitori, en el moment d'haver de llogar habitacions vacants, el propietari no podrà establir una renda autònoma per a cada habitació perquè la suma haurà de respectar el límit global; aquesta impossibilitat de pacte genera inseguretat jurídica tant per al propietari com per als futurs llogaters.

Palau del Parlament, 4 de novembre de 2025

Jeannine Abella i Chica, portaveu adjunta; Albert Batet i Canadell, president; Mònica Sales de la Cruz, portaveu; Josep Rius i Alcaraz, portaveu adjunt; Jordi Bertran i Luengo, Joaquim Calatayud Casals, Joan Canadell i Bruguera, Toni Castellà i Clavé, Agustí Colomines i Companys, Francesc de Dalmaes i Thió, Ennату Domingo i Soler, Anna Erra i Solà, Mercè Esteve i Pi, Jordi Fàbrega i Sabaté, Anna Feliu i Moragues, Glòria Freixa i Vilardell, Rosa Jové i Montañola, Sònia Martínez i Juli, Laura Martínez Portell, Jordi Munell i Garcia, Anna Navarro i Descals, Irene Negre i Estorach, Noemí Nieto i Fumanal, Montse Ortiz i Martí, Isaac Padrós i Suarez, M. Àngels Planas i Crous, Ignasi Prat i Sarri, Lluís Puig Gordi, Carles Puigdemont i Casamajó, Carme Renedo i Puig, Josep Rull i Andreu, Maite Selva i Huertas, Judith Toronjo i Nofuentes, Ariadna Urroz Segura, Salvador Vergés i Tejero, diputats, GP Junts

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

PRESENTACIÓ: ALEJANDRO FERNÁNDEZ ÁLVAREZ, JUNTAMENT AMB
CATORZE ALTRES DIPUTATS DEL GP PPC

Reg. 63685

A la Mesa del Parlament

Els diputats sotasignats, integrants del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 16.1.b i 23.b de la Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, demanen dictamen del Consell de Garanties Estatutàries sobre l'adequació a l'Estatut i a la Constitució del Projecte de Llei d'adopció de mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme (tram. 200-00013/15), i d'una manera especial dels preceptes següents:

- Apartat 5 *quarter* de l'article 2, mitjançant el que s'addiciona un nou article 37 bis al Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010.
- Apartat 1 *bis* i apartat 1 *ter* de l'article 5, mitjançant els que s'addicionen els articles 66 *bis* i 66 *ter*, respectivament, a la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.
- Apartat 7 de l'article 5, mitjançant el que es modifica la Disposició addicional vint-i-setena de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

Fonaments jurídics

El proppassat dimecres 29 d'octubre de 2025, la Comissió de Territori i Habitatge (CTH) del Parlament de Catalunya va aprovar el dictamen del Projecte de llei d'adopció de mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme (tram.200-00013/15).

El dictamen de la dita comissió, publicat al Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya (BOPC) número 337, del 30 d'octubre de 2025, és el fruit de la tramitació parlamentària com a projecte de llei del Decret llei 2/2025, 25 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme, disposició normativa que, cal recordar va ser objecte de Dictamen 1/2025, de 19 de març, del Consell de Garanties Estatutàries (DCGE 1/2025).

De tràmit d'esmenes a l'articulat, el dictamen aprovat per part de la comissió parlamentària encarregada de la tramitació del Projecte de llei de llei d'adopció de mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme, incorporar noves disposicions que no formaven part de la norma aprovada pel Govern i validada pel Parlament de Catalunya. Així, tot i que bona part del contingut del dictamen del projecte de llei ha estat examinat ja pel CGE, hi ha noves disposicions, quina constitucionalitat i estatutarietat, que no han estat objecte d'estudi per part de l'Alt Òrgan consultiu de la Generalitat.

La present sol·licitud de dictamen presentada pels diputats i per les diputades del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya té com a finalitat que el Consell de Garanties Estatutàries es pugui pronunciar sobre la constitucionalitat i l'estatutarietat del dictamen del projecte de llei abans de la seva aprovació per part del Ple del Parlament. La pretensió d'aquests diputats i d'aquestes diputades és conèixer l'opinió consultiva del CGE abans de l'aprovació definitiva del Projecte de llei d'adopció de mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme, ja que existeixen fonamentades dubtes sobre la inconstitucionalitat de determinats articles i disposicions del dictamen.

Primer. La prohibició d'altres tipus d'usos residencials a través del planejament urbanístic que introdueix l'apartat 5 *quarter* de l'article 3 és contrari a l'article 33 de la Constitució

El dictamen de Projecte de llei d'adopció de mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme aprovat per la CTH i publicat al BOPC núm.337 inclou un apartat 5 *quarter* a l'article 3. Aquest apartat és una novació normativa que ha estat introduïda al projecte de llei fruit de l'aprovació d'esmenes a l'articulat.

Aquest nou apartat 5 *quarter* a l'article 3 del dictamen del projecte de llei incorporar un nou article, l'article 37 bis, al Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010. Aquesta nova disposició, sota la rúbrica l'ús de residència habitual i permanent de persones, té com a objectiu conferir als planejaments urbanístics dels municipis, amb una demanda residencial forta i acreditada, la capacitat de garantir que l'ús predominant dels habitatges sigui de residència habitual i permanent de persones. L'apartat segon d'aquest nou article 37 bis va més enllà, en tant que preveu que “*el planejament urbanístic en les zones d'ús residencial ha d'admetre sempre el tipus d'ús com a residència habitual i permanent*” podent “*establir la compatibilitat o prohibició dels altres tipus residencials d'acord amb el principi*

de desenvolupament territorial i urbà sostenible i la garantia i promoció del dret a l'habitatge”.

Aquesta nova norma que s'introdueix al Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010 (TRLUC), d'acord amb que preveu el propi preàmbul del dictamen del projecte de llei aprovat per la CTH del Parlament de Catalunya, es tracta d'una mesura per a garantir el dret a l'habitatge en municipis amb demanda residencial forta i acreditada.

Els dubtes que ens plantegem no tenen res a veure amb l'encaix d'aquesta nova regulació al feix competencial de la Generalitat previst a l'EAC. Considerem que, en aquest cas, la Generalitat de Catalunya disposa del títol competencial suficient per a aprovar el nou article 37 bis del TRLUC. En efecte, d'acord amb el que disposa l'article 149.5 EAC, la Generalitat disposa de la competència exclusiva per a establir *“la regulació del règim urbanístic del sòl, que inclou, en tot cas, la determinació dels criteris sobre els diversos tipus de sòl i els seus usos”*. Una competència que permet fixar normativament l'ordenació urbanística a través de les potestats del planejament, la gestió o l'execució d'instruments de planificació i altres instruments d'intervenció administrativa (DCGE 6/2011, de 20 de maig, FJ 3, i DGCE 8/2011, de 27 de setembre, FJ 2).

Aquesta doctrina consultiva troba empara en la definició del Tribunal Constitucional del concepte material d'urbanisme i de les potestats públiques que porta implícites. Una definició que ha quedat establerta a la STC 170/2012, de 4 d'octubre, fent citació de la STC 61/1997, segons la qual:

«“[E]l contenido del urbanismo se traduce en concretas potestades (en cuanto atribuidas o controladas por Entes públicos), tales como las referidas al planeamiento, la gestión o ejecución de instrumentos planificadores y la intervención administrativa en las facultades dominicales sobre el uso del suelo y la edificación, a cuyo servicio se arbitran técnicas jurídicas concretas; a lo que ha de añadirse la determinación, en lo pertinente, del régimen jurídico del suelo en tanto que soporte de la actividad transformadora que implica la urbanización y edificación”, [...] no debe perderse de vista que en el reparto competencial efectuado por la CE a las Comunidades Autónomas a las que se ha atribuido la competencia exclusiva sobre el urbanismo, y por ende es a tales Entes públicos a los que compete emanar normas que afecten a la ordenación urbanística, en el sentido más arriba expuesto.» (FJ 12)

Però els diputats i diputades sotasignats considerem, i és el primer dels motius que fonamenten la present sol·licitud de dictamen, que la mesura del nou article 37 bis del TRLUC és contrària a la interpretació que, tant el Tribunal Constitucional (TC) com també el Consell de Garanties Estatutàries (CGE), han donat del dret a la propietat privada previst a l'article 33 de la Constitució.

Darrerament, el TC i el CGE han tingut ocasió de pronunciar-se sobre el contingut essencial del dret a la propietat privada consagrat a la Constitució i com conjuga aquest dret i la seva protecció i el compliment de la seva funció social davant les diverses legislacions que en matèria d'urbanisme i habitatge s'han anat aprovat, especialment aquí a Catalunya. Certament, la legislació aprovada pel Parlament de Catalunya ha estat innovadora a l'hora de, entre altres aspectes, introduir limitacions al dret a la propietat privada, i per tant al seu contingut, a través de les normes de planejament urbanístic. En aquest sentit, tant la jurisprudència del Tribunal Constitucional com la doctrina consultiva del CGE ens permet avaluar l'encaix constitucional del nou article 37 bis del TRLUC, que es contempla a l'apartat 5 quarter de l'article 3 del projecte de llei.

En aquest sentit, és important tenir en compte la STC 64/2025, de 13 de març, i el DGCE 3/2023, d'1 de desembre, sobre el Decret Llei 3/2023, de 7 de novembre, de mesures urgents sobre el règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic. Aquesta

norma, de forma molt semblant al que ara preveu, el que podria ser el nou article 37 bis del TRLUC, supedita la possibilitat de destinar habitatges per a ús turístic a la previsió expressa en el planejament urbanístic.

La STC 64/2025, de 13 de març, ha considerat que el règim restrictiu de l'ús turístic que introduïa el Decret llei 3/2023 “[n]o constituye una supresión del derecho de propiedad sobre aquellas, sino una delimitación de un aspecto concreto de su contenido, en atención a la función social del derecho, que no lo hace desaparecer ni lo convierte en irreconocible.”

Aquest mateix pronunciament ha avalat la constitucionalitat de la limitació de l'habitatge per a usos turístics, quan al seu FJ 4 conclou que:

“[L]a norma no pretende definir el haz de facultades que integran el derecho de propiedad de la vivienda ni su función social, sino que disciplina una cuestión concreta dentro de un sector material –el urbanismo– con incidencia en dicho derecho. No impone un único modo de utilización para la vivienda, pues no limita ni condiciona otras posibilidades como el uso como vivienda propia, el arrendamiento para vivienda habitual o eventuales usos no residenciales –propios o de terceros– que pudieran ser autorizados en los términos previstos por la ordenación territorial y urbanística. En este punto procede puntualizar, al hilo de lo alegado por los demandantes, que el impacto limitado de la regulación impugnada sobre el régimen del derecho de propiedad de la vivienda no se ve desmentido, sino corroborado, por el hecho de que, como se ha indicado en el fundamento jurídico segundo de esta sentencia, haya que entender que las previsiones del Decreto-ley del Gobierno de la Generalitat de Cataluña 3/2023 se aplican solamente a las viviendas que reúnan las notas caracterizadoras del concepto de “vivienda de uso turístico” establecido en los arts. 50 bis, apartado primero, de la Ley del Parlamento de Cataluña 13/2002, de 21 de junio, de turismo de Cataluña, y 221.1 del Decreto 75/2020, de 4 de agosto, de turismo de Cataluña.”

Fixat el cànon de constitucionalitat, entenem que, a totes llums, especialment l'apartat segon del article 37 bis que s'addiciona per l'apartat 5 quarter de l'article 3 del Projecte de Llei contravé el dret a la propietat privada entès com un conjunt de facultats individuals sobre les coses, però també, i al mateix temps, com un conjunt de drets i obligacions establertes d'acord amb les lleis en atenció a valors i interessos de la comunitat (entre d'altres, STC 37/1987, de 26 de març, FJ 2; STC 204/2004, de 18 de novembre, FJ 5, i STC 154/2015, de 9 de juliol, FJ 4).

En efecte, quan l'apartat 2 del nou article 37 bis que inclou el dictamen del projecte llei estableix que “El planejament urbanístic en les zones d'ús residencial ha d'admetre sempre el tipus d'ús com a residència habitual i permanent de persones, i es pot establir la compatibilitat o prohibició dels altres tipus residencial d'acord amb el principi de desenvolupament territorial i urbà sostenible i la garantia i promoció del dret a l'habitatge” s'obre la porta a imposar un únic mode d'utilització de l'habitatge, al condicionar, o fins i tot prohibir, altres possibles usos com a habitatge propi que no siguin estrictament com a residència habitual i permanent de persones, limitant altres usos no residencial, propis o de tercers.

Així mateix, aquesta nova regulació no té un impacte limitat, com ho tenia la restricció d'usos que va operar el Decret llei 3/2023. La norma de l'apartat 2 del nou article 37 bis del TRLUC es tracta d'una norma amb un abast general aplicable a tot tipus d'habitatge que estigui afectat pel planejament urbanístic, i que, tot i tractar-se d'una regulació puntual i sectorial en matèria d'urbanisme i habitatge, preveu una mesura d'intervenció administrativa que no és limitada a l'exercici d'una activitat concreta i que afecta a totes les possibles facultats de disposició dels propietaris.

Tenint en compte aquesta jurisprudència, clara i que no admet matisació, l'apartat 5 quarter de l'article 3 del dictamen del Projecte de Llei d'adopció de mesures ur-

gents en matèria d'habitatge i urbanisme (tram.200-00013/15), especialment el seu incís segon, ha de ser considerat inconstitucional per vulnerar el contingut essencial del dret a la propietat privada recollit a l'article 33 CE.

Segon. La regulació de l'arrendament d'habitatge amb caràcter temporal i la regulació de l'arrendament d'habitacions que inclou el dictamen és contrària a la competència exclusiva de l'Estat en matèria de bases de les obligacions contractuals (art.149.1.8a CE)

El dictamen de la Comissió de Territori i Habitatge aprovat el 29 d'octubre inclou l'apartat 1 *bis* i l'apartat 1 *ter* de l'article 5, a través dels quals s'addicionen dos nous articles, l'article 66 *bis* i l'article 66 *ter*, respectivament, a la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

Ambdós nous preceptes que s'introduiran a la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge (LDH), en el cas que siguin aprovats pel Ple del Parlament tenen com a objecte regular, en la legislació sectorial en matèria d'habitatge dues noves tipologies d'arrendaments en el dret català, com són l'arrendament d'habitatge de caràcter temporal i l'arrendament d'habitacions.

La conseqüent aprovació d'aquests dos apartats de l'article 5 del dictamen del Projecte de llei, tindria com a conseqüència que els contractes d'arrendament de temporada que se celebrin a Catalunya passarien a estar subjectes a les previsions del títol II de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans (LAU) relatives a la fiança, garanties i a la determinació de la renda, la seva actualització, elevació per millores i assumpte de despeses generals i serveis individuals. Junta-ment a aquest efecte, l'aprovació d'aquests preceptes comportaria, addicionalment, aplicar als referits contractes de lloguer les limitacions de renda derivades de la Llei 12/2023, de 24 de maig.

Tot i que el preàmbul del projecte de llei diu, literalment, que l'article 137 de l'EAC és el títol competencial que fonamenta les mesures que hi contempla i que ho fa *“de manera respectuosa amb els drets dels ciutadans i, concretament, amb el dret a la propietat”*, res diu de l'afectació que aquesta nova legislació pot comportar en relació a les competències exclusives de l'Estat recollides a l'article 149.1 CE.

Per als diputats i les diputades que sol·licitem l'oportú dictamen al CGE a través d'aquesta petició, posem en entredit la constitucionalitat dels nous articles 66 *bis* i 66 *ter* de la LDH que introdueixen a través del Projecte de llei, motiu que justifica el necessari enjudiciament de constitucionalitat per part del Consell de Garanties Estatutàries. En efecte, de **forma fonamentada estem en el convenciment que el Parlament de Catalunya està mancant de la competència suficient per a establir, a través d'una de llei autonòmica, l'aplicació del règim de control de rendes de la LAU als contractes d'arrendament de temporada.**

Al nostre entendre, **la regulació dels nous articles 66 bis i 66 ter de la LDH contravenen el títol competencial exclusiu de l'Estat fixat a l'article 149.1.8a CE en matèria de bases de les obligacions contractuals.** Aquesta opinió està fonamentada en la pròpia jurisprudència constitucional i en la doctrina consultiva del CGE, com a continuació exposarem.

Certament, l'article 129 de l'EAC disposa que *“correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de dret civil, excepte en les matèries que l'article 149.1.8a de la Constitució atribueix en tot cas a l'Estat”*. Aquesta competència, tot i ser exclusiva d'acord amb el tenor literal del precepte estatutari, no és pot entendre, de cap de les maneres, com una competència absoluta, ja que tal i com assenyala la STC 31/2010, de 28 de juny, *“[e]l artículo 129 EAC no deja de señalar los límites constitucionales a los que está en todo caso sometida la competencia autonómica en relación con el Derecho civil catalán, pues la competencia exclusiva de la Comunidad Autónoma sobre ese Derecho no puede en ningún caso afectar a las materias referidas en el inciso segundo del art. 149.1.8a CE, según dispone expresamente el precepto enjuiciado”* (FJ 76).

L'article 149.1.8a CE, d'acord amb l'opinió consultiva del CGE és “[f]orça enrevessat i poc clar” (DGCE 1/2017, de 26 de gener, FJ 3), ja que estableix, d'entrada, la competència exclusiva de l'Estat en matèria de legislació civil, per a continuació reconèixer la potestat de les comunitats autònomes per a conservar, modificar i desenvolupar “els drets civils, forals o especials allà on n'hi hagi” i conclou, de forma taxativa, que la competència estatal inclou “en tot cas” una sèrie de qüestions, entre les quals ara convé destacar les “bases de les obligacions contractuals”.

Certament, l'article 149.1.8a CE és enrevessat i poc clar, però la jurisprudència del Tribunal Constitucional ha proporcionar guies per a entendre l'abast d'aquesta competència exclusiva de l'Estat i l'abast de les competències de les comunitats autònomes en relació al seus drets civils, forals o especials.

Per totes, la STC 132/2019, de 13 de novembre, que resol el recurs d'inconstitucionalitat presentat contra a Llei 3/2017, del 15 de febrer, del llibre sisè del Codi civil de Catalunya, relatiu a les obligacions i els contractes, i de modificació dels llibres primer, segon, tercer, quart i cinquè, recull l'aproximació a la noció de “bases de les obligacions contractuals”. D'acord amb aquesta sentència, la competència de l'article 149.1.8a CE es tracta:

“[d]e una competencia material compartida que permite a la comunidad autónoma catalana el desarrollo de su legislación contractual, siempre que se efectúe dentro de los límites marcados como bases por la legislación estatal. La cuestión se sitúa, por consiguiente, en lo que debe entenderse por básico en materia civil contractual, pues no todo el Derecho contractual lo es, sino que solo lo serán aquellas reglas que contengan los elementos esenciales que garanticen un régimen contractual común para todos los ciudadanos [...]”

De ahí que en materia contractual solo deba considerarse normativa básica aquellas reglas que incidan directamente en la organización económica, en las relaciones «inter partes» y en la economía interna de los contratos, comprobando, por ejemplo, si se respetan directrices básicas tales como el principio de la iniciativa privada y la libertad de contratación, la conmutatividad del comercio jurídico, la buena fe en las relaciones económicas, la seguridad del tráfico jurídico o si el tipo contractual se ajusta al esquema establecido en la norma estatal. [...]

Las «bases de las obligaciones contractuales» a las que se refiere el art. 149.1.8a CE no constituyen el punto de partida abierto al desarrollo de las comunidades autónomas, sino que, por el contrario, son exclusivamente un límite a la actividad legislativa de estas. La razón de tal afirmación es clara: la finalidad de la reserva estatal en materia de Derecho de contratos estriba en la necesidad de garantizar un común denominador en los principios que deben regir las obligaciones contractuales, lo que se logra cuando las categorías generales son las mismas en todo el territorio nacional. Así, por ejemplo, las comunidades autónomas pueden legislar diversamente sobre las causas de rescisión o de nulidad contractual, pero no variar el concepto mismo de nulidad o rescisión que deben ser equivalentes y únicos para todo el país.”

En base a aquesta jurisprudència, el Consell de Garanties Estatutàries ha fixat la seva pròpia doctrina consultiva, una doctrina que, en la mateixa línia de la jurisprudència constitucional, reforça la inconstitucionalitat dels articles 66 bis i 66 ter LDH que inclou el dictamen que sotmetem a estudi per part del CGE.

Principalment, la doctrina consultiva del CGE en relació al concepte de “bases de les obligacions contractuals” previst a l'article 149.1.8a CE ha estat fixada en el DCGE 4/2019, de 17 de juny, amb motiu del Decret Llei 9/2019, de 21 de maig, i en el DCGE 7/2020, de 5 d'agost, en relació a la Llei 11/2020, de 18 de setembre, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament

d'habitatge. Ambdós dictàmens, no només tenen un important valor consultiu per la doctrina que conté, sinó que, en relació a l'objecte i la matèria que ocupa la present sol·licitud de dictamen, són uns dictàmens plenament aplicables a la regulació que sotmeten al CGE ja que tenen una mateixa finalitat, incidir en els aspectes essencials de la regulació dels arrendaments.

El *DCGE 4/2019*, de 17 de juny, va definir el concepte de “bases de les obligacions contractuals” previst a l'article 149.1.8a CE com “[a]quells continguts que s'adrecen a garantir una unitat de regulació que eviti disfuncions en el funcionament de l'activitat econòmica”, incloent “[l]a unitat de mercat, la llibertat d'empresa, el reconeixement de l'autonomia privada, la protecció del consumidor o la garantia de la lliure circulació de persones i mercaderies.” Un concepte que va portar a l'Alt òrgan consultiu de la Generalitat a afirmar que,

“[l]'establiment de criteris legals –tant si es basen en la llibertat de pactes com si es fixen topalls– per a la determinació de la renda que l'arrendador pot arribar a percebre es relaciona amb allò que conforma la medul·la o cos essencial de l'estructura obligacional dels contractes d'arrendament d'habitatge, és a dir, són criteris o directrius generals que, per aquesta raó, han de ser comuns i d'aplicació al conjunt de l'Estat”.

Per aquest motiu el,

“[p]rincipi de lliure determinació de la quantia de l'obligació de pagament del lloguer” que aleshores dimanava de l'article 17.1 de la LAU –segons el qual “la renda és la que lliurement estipulin les parts”– constitueix “una base estatal de les obligacions derivades d'aquesta modalitat contractual «ex» article 149.1.8a CE, que s'adreça a garantir una unitat de regulació que eviti disfuncions en el funcionament de l'activitat econòmica” (FJ 3).

Fixat el criteri de constitucionalitat, no es pot obviar que la finalitat primordial de l'article 66 bis i 66 ter que es pretenen introduir a la LDH és subjectar els contractes d'arrendament de temporada i habitació al mecanisme de control de rendes estatutit pels apartats 6 i 7 de l'article 17 de la LAU, però va més enllà, ja que la regulació que ens ocupa incideix, també, en la durada dels arrendaments de temporada. Dos aspectes que, cal assenyalar, són contrari a les estipulacions vigents a la legislació civil de l'Estat, que opta perquè els dos elements bàsics dels contractes d'arrendament de temporada –la renda i la durada– es regeixin per la voluntat de les parts i no d'acord amb les normes que s'introdueix pel Projecte de Llei que es pretén aprovar al Parlament de Catalunya.

D'acord amb tot el que s'ha exposat, la inconstitucionalitat dels nous articles 66 bis i 66 ter que es pretenen aprovar a través del Projecte de Llei i incorporar-los a la LDH, és palmària al vulnerar l'article 149.1.8a de la Constitució. Continuar amb la aprovació es desconèixer la competència exclusiva de l'Estat en matèria de bases de les obligacions contractuals. Voler limitar les rendes dels contractes de lloguer de temporada utilitzant l'article 17 de la LAU o aplicar el règim de durada dels articles 9 i 10 de la LAU si no s'acredita la causa de temporalitat –com pretén fer l'article 66 bis de la LDH– són decisions que només correspon adoptar a l'Estat perquè constitueixen significatives restriccions del principi d'autonomia de la voluntat que proclama l'article 4.3 de la LAU.

Es tracta doncs, de la mateixa línia de raonament que ha comportat la declaració d'inconstitucionalitat de la Llei 11/2020 –perquè “[l]a reserva al legislador estatal de la competència para la regulación tanto de la regla general como de sus posibles excepciones o modulaciones excluye, por tanto, que cualquier legislador autonómico pueda condicionar o limitar la libertad de las partes para determinar la renta inicial del alquiler de viviendas” (STC 37/2022, de 10 de març, FJ 4, apartat c).

Tercer. La regulació continguda del Registre de grans tenidors d'habitatges és contrària als articles 149.1.1a CE, 149.1.13a CE, 18.1 CE, 18.4 CE, 9.3 CE i 53.1 CE i 14 CE

En aquest tercer fonament analitzarem la darrera norma que sotmeten a dictamen del Consell de Garanties Estatutàries. Sol·licitem que el CGE es pronunciï sobre la constitucionalitat de l'apartat setè de l'article 5 del Projecte de llei introdueix una modificació de la Disposició addicional vint-i-setena de la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge. Certament, aquesta modificació no s'introdueix *ex novo* pel projecte de llei quin dictamen sotmeten al CGE, sinó que la regulació continguda en aquest apartat de l'article 5, ja és vigent en l'actualitat al formar part del contingut del Decret llei 2/2025, de 25 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme. Un decret llei, quina tramitació i validació parlamentària, porta causa del present projecte de llei.

D'acord amb el preàmbul del Decret llei i del projecte de llei, la modificació de la Disposició addicional vint-i-setena té com a objectiu concretar el desplegament reglamentari que ha de permetre l'entrada en funcionament del registre de grans tenidors d'habitatge.

Certament, el Tribunal Constitucional no ha tingut ocasió de manifestar-se sobre la constitucionalitat d'aquest registre de grans tenidors d'habitatge, però sotmeten a criteri del Consell de Garanties Estatutàries la seva inconstitucionalitat perquè entenem que es vulneren un seguit d'articles i disposicions de la Constitució.

El CGE no va tenir ocasió de pronunciar-se sobre l'ajust de la modificació de la Disposició addicional vint-i-setena de la Llei 18/2007, introduïda pel Decret llei 2/2025, però ara, amb motiu del dictamen de la Comissió de Territori i Habitatge del Parlament de Catalunya que manté el vigent redactat de la disposició addicional, els diputats i diputades sotasignats volem expressar els nostres dubtes de constitucionalitat d'aquesta regulació.

Una de les novetats que s'introdueix en aquesta nova versió de la Disposició addicional vint-i-setena de la Llei 18/2007 (LDH) és l'obligació a inscriure's, no només les persones jurídiques que siguin grans tenidores d'acord amb el que estableix l'article 5 de la Llei 24/2015, sinó també de les persones que, d'acord amb l'article 3.k) de la Llei 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'habitatge, tinguin la consideració de grans tenidors.

En opinió dels diputats i de les diputades que subscrivim, entenem que **la regulació vigent del registre grans tenidors recollida a l'apartat 7 de l'article 5 del Projecte de llei introdueix mecanismes jurídics que entren en conflicte amb el règim bàsic estatal del registre de grans establert a l'article 19 de la Llei 12/2023**, sobre col·laboració i subministrament d'informació dels grans tenidors en zones de mercat residencial tensionat.

Segons aquest precepte de Llei 12/2023, les administracions públiques només poden requerir informació als grans tenidors si es compleixen que els immobles es trobin situats dins d'una ZMRT formalment declarada; que hi hagi un requeriment previ, exprés, individualitzat i degudament motivat per part de l'administració; i que es concedeixi un termini mínim de tres mesos per complir la sol·licitud. Aquestes tres condicions s'han de reunir de forma simultània.

Aquestes condicions no tenen caràcter accessori, sinó que constitueixen el nucli essencial del règim bàsic definit per l'Estat.

Així ho reconeix expressament el TC a la seva **STC 79/2024**, quan, en aquest pronunciament, **delimita amb precisió què forma part del règim bàsic i quins marges resten oberts al desenvolupament normatiu autonòmic**. En concret, el TC considera que les tres condicions esmentades –la delimitació territorial dins les ZMRT, l'existència de requeriment individualitzat i el termini mínim de tres mesos– elements que formen part del règim bàsic estatal i, per tant, inamovibles per part de les comunitats autònomes.

El TC a la STC 79/2024, ho resumeix de forma explícita:

“[E]l art. 19.1 de la Ley prevé una obligación inicial de los grandes tenedores de colaborar con las administraciones competentes en materia de vivienda. Tal obligación no es impugnada en la demanda. Esta combate únicamente el inciso siguiente, que habilita a las comunidades autónomas para intensificar esta obligación en las zonas de mercado residencial tensionado (requiriendo información sobre uso y destino de sus viviendas allí situadas), y el art. 19.3, que concreta, por un lado, cuestiones de forma sobre la información que los grandes tenedores tendrán que aportar a requerimiento de las administraciones competentes para cumplir con la obligación general (el momento temporal que debe cubrir y el plazo de respuesta) y, por otro, los datos que como mínimo deberán comunicarse cuando las viviendas se encuentren en una zona de mercado residencial tensionado (obligación intensificada).

Dado que no se impugna la obligación general de los grandes tenedores de colaborar con las administraciones públicas, resulta incoherente impugnar la regulación estatal mínima común para el cumplimiento de esta. Tanto el marco temporal de la información a requerir, como el plazo de respuesta que prevé el art. 19.3 de la Ley sirven para garantizar la igualdad en las condiciones básicas en que habrá de cumplirse aquella obligación general en todo el territorio. Que, en el caso de viviendas que se sitúan en zonas de mercado residencial tensionado y que pertenecen a grandes tenedores, se puedan exigir obligaciones de información más intensas, como dispone el final del art. 19.1 de la Ley que la demanda combate, no resulta un exceso competencial.”

Aquesta afirmació té valor jurídic contundent: **l'Estat ha d'establert aquestes garanties mínimes (límit territorial a les ZMRT, requeriment i termini de resposta de tres mesos). Qualsevol vulneració d'aquestes condicions per part d'una comunitat autònoma suposaria una invasió directa del títol competencial estatal (i) de l'article 149.1.1a i 149.1.13a de la CE i, per tant, seria inconstitucional.**

La **STC 79/2024 afegeix que les comunitats autònomes tenen marge per requerir informacions menys exigents o més exigents que les indicades en la norma bàsica estatal. Ara bé, el TC aclareix que només podran fer-ho “[e]n el caso de viviendas que se sitúan en zonas de mercado residencial tensionado”, del que es desprèn inequívocament que els altres requisits (requeriment individualitzat i termini de tres mesos) constitueixen límits que no poden ser traspassats per les comunitats autònomes.** I en cas de fer-ho, es produeix una vulneració de la norma bàsica estatal i una invasió de la competència estatal prevista en l'article 149.1.13a de la CE.

La regulació continguda al Projecte de llei va més enllà del fixat per l'Estat en base a la seva competència exclusiva. La regulació que es pretén aprovar per part del Parlament de Catalunya, i que ja està vigent em base al Decret llei 2/2025, no pot entendre l'obligació prescindint de la declaració formal de zona de mercat residencial tensionat (com per exemple, a tot el territori de la comunitat autònoma), substituir el requeriment amb una obligació automàtica de registre, o eludir o reduir el termini de resposta de tres mesos.

Qualsevol **d'aquestes pràctiques configura un règim jurídic paral·lel i incompatible amb el sistema estatal, envaeix la competència de l'Estat, trenca la igualtat bàsica de condicions i vulnera les garanties constitucionals dels afectats.**

En segon terme, la **regulació vigent del registre grans tenidors** continguda a la Disposició addicional vint-i-setena de la Llei 18/2007 **estableix una obligació d'inscripció automàtica que afecta directament el dret fonamental a la intimitat (ii) reconegut per l'article 18.1 CE.** La nova regulació vigent a Catalunya i que forma part del dictamen del Projecte de llei, implica l'obligació de les persones físiques i jurídiques de comunicar, de manera detallada, informació patrimonial sensible com pot ser el nombre total d'habitatges, titularitat específica, superfície útil, ubicació, referència cadastral i estat d'habitabilitat, sense garanties procedimentals ni mecanismes d'oposició.

En el cas d'aquesta regulació el dret fonamental a la intimitat previst a l'article 18.1 CE es vulnera davant de l'accessibilitat que es pretén donar a la informació que s'obliga a subministrar als grans tenidors d'habitatge. En efecte, segons la Disposició addicional vint-i-setena de la Llei 18/2007, la Agència de l'Habitatge ha de col·laborar amb altres administracions públiques i amb l'Administració de justícia per facilitar la consulta de les dades recollides. Així mateix, la proposta de reglament va més enllà, ja que l'article 20.2 preveu expressament que es publiqui al web de l'Agència de l'Habitatge la relació de les persones jurídiques inscrites com a grans tenidores, amb indicació de la raó social i el NIF.

És a dir, **d'una banda la regulació no estableix garanties de privacitat de la informació inscrita en el registre grans tenidors,** i, d'altra banda, es revela obertament la intenció de donar accessibilitat pública a part d'aquesta informació. Considerem, per tant, que l'accés a determinada informació inscrita en el registre grans tenidors incorre en **dues vulneracions diferents de l'article 18 de la CE.**

En primer lloc, **la publicació de la identitat de les persones jurídiques grans tenidors d'habitatge suposa una vulneració del dret a la intimitat inacceptable jurídicament. I, en segon lloc, compartir la informació continguda en registre amb altres administracions públiques sense una habilitació legal expressa i concreta també representa una vulneració de l'article 18 CE.** Cal recordar que el TC, ha descartat que aquesta habilitació es pugui realitzar a través d'una simple norma reglamentària, tot requerint-se una norma amb rang de llei, una habilitació la de l'apartat 3 de la Disposició addicional vint-i-setena que no constitueix una base legal suficient per habilitar a l'Agència de l'Habitatge a compartir amb els "ens locals, comarcals i supramunicipals i amb l'Administració de justícia" les dades personals incorporades en el Registre. Seria necessari, per tant, una concreta norma legal que expliqués per a quina finalitat, i amb quins límits, seria legítim l'accés a aquesta informació protegida i reservada. Sense aquesta base legal l'accés a les dades personals per part d'altres administracions públiques seria contrari a l'article 18.3 de la CE i a la Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de Dades Personals i garantia dels drets digitals ("LOPD").

En relació a la qüestió de la manca d'habilitació legal és important és important apuntar la jurisprudència constitucional en aquesta matèria.

Així mateix, el TC destaca que "[e]s claro que la Ley Orgánica de protección de datos no permite la comunicación indiscriminada de datos personales entre Administraciones públicas dado que, además, estos datos están, en principio, afectos a finalidades concretas y determinadas que son las que motivaron su recogida y tratamiento". Per tant, no està permès que una concreta Administració Pública permeti l'accés a les dades personals del seu registre a altres administracions públiques. Aquest accés haurà d'estar expressament previst i habilitat per una norma amb rang legal.

En efecte, el TC ha precisat els requisits que han de complir les normes que regulen tractaments de dades personals que afecten drets fonamentals (STC núm. 76/2019, de 22 de maig) requereix d'una norma amb rang legal habiliti expressament aquest accés a les dades personals, i que compleixi amb els següents requisits: (i) que la disposició legal hagi determinat per sí mateixa la finalitat del tractament de dades personals, més enllà del genèric esment al "interès públic"; (ii) que hagi limitat el tractament regulant detalladament les restriccions al dret fonamental; i (iii) que hagi establert les garanties adequades per a protegir els drets fonamentals afectats.

Aquest triple estàndard de legalitat, previsibilitat i proporcionalitat constitueix una exigència mínima per a qualsevol mesura que impliqui restriccions als drets fonamentals. En el cas que ens ocupa, la regulació del registre grans tenidors incompleix cadascun d'aquests requisits.

En tercer lloc (iii), **la regulació vigent del registre grans tenidors vulnera el principi constitucional de reserva de llei recollit als articles 9.3 i 53.1 de la CE,** que exigeix que

qualsevol regulació que afecti drets fonamentals estigui clarament establerta en una norma amb rang legal.

L'apartat setè de l'article 5 del projecte de llei que modifica la Disposició adicional vint-i-setena de la Llei 18/2007, resulta insuficient des del punt de vista constitucional perquè no defineix adequadament els elements essencials del règim jurídic del Registre, ni les garanties necessàries per protegir els drets fonamentals afectats. Aquest buit legislatiu ha estat cobert pel projecte de reglament amb un excés normatiu que ultrapassa àmpliament el límit permès a una norma reglamentària, convertint-lo en una legislació encoberta.

Aquesta **insuficiència normativa vulnera de manera directa el principi constitucional de reserva de llei, recollit als articles 9.3 i 53.1 de la CE, que exigeix que tota actuació normativa que incideixi en el contingut o exercici dels drets fonamentals estigui avalada per una norma amb rang de llei formal.** Aquest requisit no és merament formal sinó que es tracta d'un requisit material al obligar al legislador a establir directament els elements essencials del règim jurídic i impedir delegar aquesta funció a la potestat reglamentària.

El TC ha reiterat aquesta doctrina en sentències clau com la **STC 83/1984**, **STC 160/1987**, **STC 223/1992** o **STC 132/2001**, on es destaca que **no és admissible una remissió genèrica o en blanc al reglament quan hi ha en joc drets fonamentals. En aquests casos, la llei ha de definir amb precisió suficient el contingut, les condicions, els límits i les garanties de qualsevol intervenció administrativa.**

En quart lloc (iv) **la regulació del registre grans tenidors vulnera el principi d'igualtat davant la llei consagrat a l'article 14 de la CE**, en establir un tracte diferenciat entre persones físiques i jurídiques sense una justificació objectiva i raonable. El règim normatiu actual permet a les persones jurídiques quedar exemptes de l'obligació d'inscripció si compleixen determinats requisits socials, mentre que les persones físiques queden excloses automàticament d'aquesta possibilitat, fins i tot si duen a terme una activitat idèntica o amb la mateixa finalitat social. Aquesta asimetria normativa no es fonamenta en criteris materials, sinó exclusivament en la naturalesa jurídica del subjecte, i per tant no supera el judici de raonabilitat ni el de proporcionalitat.

Aquest desequilibri normatiu vulnera directament l'article 14 de la CE, que prohibeix qualsevol diferència de tracte entre situacions equivalents que no estigui fonamentada en criteris objectius i raonables (STC 114/1987). La jurisprudència constitucional ha establert que el principi d'igualtat no impedeix tota diferenciació, però sí tota desigualtat no justificada, artificiosa o desproporcionada. A més, l'obligació d'inscripció en un registre públic amb conseqüències administratives, sancionadores o d'exposició pública ha de ser interpretada de forma restrictiva i aplicada amb criteris de màxima proporcionalitat, especialment quan afecta drets fonamentals com la igualtat, la intimitat o la llibertat d'empresa.

El tracte desigual vigent, a més de ser jurídicament injustificat, genera efectes pràctics rellevants: desincentiva l'activitat d'interès general per part de persones físiques, crea greuges comparatius, i compromet la coherència i seguretat jurídica del sistema.

En conclusió, el règim del registre grans tenidors introdueix una discriminació incompatible amb el principi constitucional d'igualtat previst a l'article 14 CE, i exigeix un tracte equitatiu entre subjectes amb activitats equivalents.

Palau del Parlament, 3 de novembre de 2025

Alejandro Fernández Álvarez, president; Juan Fernández Benítez, portaveu; Lorena Roldán Suárez, portaveu adjunta; Manuel Reyes López, portaveu adjunt; Montserrat Berenguer Messeguer, Míriam Casanova Domènech, Cristian Escribano Ramírez, Àngels Esteller Ruedas, Pau Ferran Navarro, Eva García Rodríguez, Pere Lluís Huguet Tous, Hugo Manchón García, M. Belén Pajares Ribas, Jaume Veray Cama, Alberto Villagrasa Gil, GP PPC

4.90. Règim interior

4.90.10. Càrrecs i personal

Procés de selecció per a cobrir tres places de xofer o xofera polivalent del Parlament de Catalunya

501-00008/15

LLISTA DEFINITIVA D'ASPIRANTS ADMESOS I EXCLOSOS, AMB LA INDICACIÓ DELS ASPIRANTS EXEMPTS DE FER LA PROVA DE CONEIXEMENTS DE LLENGUA CATALANA

Acord: Mesa del Parlament, 04.11.2025

Per resolució del secretari general del 8 d'octubre de 2025 (Resolució 92/2025), es va aprovar i fer pública la llista provisional d'aspirants admesos i exclosos, amb la indicació dels motius d'exclusió i dels aspirants exempts de fer la prova de coneixements de llengua catalana, corresponent al procés de selecció per a cobrir dues places de xofer o xofera polivalent del Parlament de Catalunya (BOPC 325, 16.10.2025, i DOGC 9521, 16.10.2025).

Atès que ha transcorregut el termini per a formular les reclamacions destinades a esmenar els errors que s'hagin pogut produir, o per a esmenar els defectes o adjuntar la documentació preceptiva que hagi motivat l'exclusió d'algun aspirant, d'acord amb la base 7.5 de la convocatòria i l'apartat 3 de la dita resolució;

Un cop resoltes les reclamacions presentades sobre la llista provisional de persones aspirants admeses i excloses, dins el termini establert;

Tenint en compte el que estableix la base 7.6 de la convocatòria, que determina que, un cop fetes les rectificacions pertinents, el secretari o secretària general eleva a la Mesa del Parlament, perquè l'aprovi, la proposta d'acord d'aprovació de la llista definitiva de persones admeses i excloses;

Fent ús de les competències que li atribueixen els Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya i la base 7.6 de la convocatòria, la Mesa del Parlament

Acorda:

1. Aprovar la llista definitiva d'aspirants admesos i exclosos, amb la indicació dels motius d'exclusió i dels aspirants exempts de fer la prova de coneixements de llengua catalana, corresponent al procés de selecció per a cobrir tres places de xofer o xofera polivalent del Parlament de Catalunya.

2. Fer pública la llista definitiva a què fa referència l'apartat 1 al tauler d'anuncis del Parlament de Catalunya (parc de la Ciutadella, s/n, 08003 Barcelona) i a la pàgina web del Parlament <https://www.parlament.cat/web/actualitat/concursos-oposicions/index.html>.

La publicació d'aquest acord en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) i en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (DOGC) i l'exposició de les llistes als llocs que s'indiquen en l'apartat 2 substitueixen la notificació als interessats, de conformitat amb el que estableix l'article 45.1.b de la Llei de l'Estat 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Contra aquest acord, les persones interessades poden interposar un recurs potestatiu de reposició davant la Mesa del Parlament, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà d'haver estat publicat o notificat, segons el que disposen els articles 123 i 124 de la Llei de l'Estat 39/2015, o directament un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà d'haver estat publicat o notificat.

Igualment, els interessats poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa de llurs interessos.

Palau del Parlament, 4 de novembre de 2025

La secretària tercera, Rosa Maria Ibarra Ollé; el president, Josep Rull i Andreu

---